

దాగుడు మూతలు

(నవల)

అనువాదం:

శ్రీ బెల్లంకొండ రామదాసు

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయము

ప్రారంభము : 1933

విజయము : 1966

ప్రేమ ప్రోలు : కృష్ణా జిల్లా.

ప్రముఖ గ్రంథాలు : నామము దూగుడు మూలములు

ప్రముఖ గ్రంథాలు : 2668

ప్రముఖ గ్రంథాలు : 371

ప్రముఖ గ్రంథాలు : 371

ప్రముఖ గ్రంథాలు : గ్రంథాలయము

ప్రముఖ గ్రంథాలు : గ్రామము

2

క్వా ల టి ప్ర చు ర ణ

ప్రథమముద్రణ

1960

మేనేజరు ఎడిటర్

ము ర శీ కృష్ణ

ఎ డి ట రు

రా మా రా వు

వెల రూ 1—00

లీ లా ప్రెస్, విజయవాడ-2

దాగుడుమూతలు

శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు
శ్రీమద్దాగుడుమూతలు

అనాటి సాయంత్రం ఒక హోటల్లో గడిపాము. నా మనస్సు అదోలా వున్నది. ఏమీ తోచక గ్రామఫోను పాటలు వింటూ కిటికీ దగ్గర నిల్చున్నాను. బెర్ట్రాండ్ నా పక్కనే నిల్చుని ఫలహారాలను గురించి వర్ణించసాగాడు. నేను కాసేపు వింటూ అలాగే నిల్చున్నాను. మధ్యలో ఎంచేతనో మనస్సు ఫోనుమీదికి మరలింది. అటు చూచాను. ఫోను రికార్డు మెల్లగా సూదిని అంటుకుంటూ వున్నది. చెక్కిలి చెక్కిలికి ఆనుకున్నట్టు. ఏదో అవ్వకమైన ఆనందం నన్ను సముద్ర తరంగంలా డీకొన్నది. 'ఒకనాటికి నేనూ కన్ను మూస్తాను శాశ్వతంగా'-అన్న సత్యం ఎంచాతనోకాని నా మనోవీధిలో మెరుపుతీగలా మెరిసింది. అప్పుడు ఇలా ఈ కిటికీ దగ్గర నుంచుని సంధ్యారుణ కాంతిని చూడగలనా మరి ?-

బెర్ట్రాండ్ వంక చూచాను. అతను నా వంకే చూస్తూ వున్నాడు. నేను చిరునవ్వు నవ్వడం గమనించి నా దగ్గరికి వచ్చాడు. నా సుఖం ఆతనితోనే వుంది. మే మిద్దరమూ దగ్గరగా వున్నప్పుడే నేను మధుర క్షణాలను అనుభవించ గలిగాను. నాలో ఈ మధురానుభూతి అవ్యక్తంగా

అప్పుడప్పుడే వికపించడం నేను గమనించాను. కాని ఇప్పుడు నాకు ఈ ఆనందమే భరించరాని బరువుగా కనుపిస్తూవున్నది. పియానోపై 'ఏకాంతం... సాయంత్రం...' - గీతం వినిపిస్తోంది. ఈ పాటలోని అక్షర అక్షరంలో వున్న అవ్యక్తానుభూతి తాలూకు మాధుర్యం నాకు తెలుసు. ఎన్నిసార్లు నాలో నేను ఈ మధుగీతాన్ని గొణుక్కున్నానో మరి !

నాకూ బెర్ట్రాండ్ కు వున్న పరిచయం తాలూకు వయస్సు ఒకే ఏడాది. ఇద్దరం ఒకేసారి పరీక్షకు కూచున్నాం. ఊపిరి సలపకుండా పరీక్షలకు చదివాం. తరువాత వేసవి సెలవులు గడపడానికి నేను మా నాన్నగారింటికి వెళ్లాను. కడసారి వెల్లేరోజున బెర్ట్రాండ్ వద్ద సెలవు తీసుకున్నప్పుడు అతను నన్ను ముద్దాడాడు. తరువాత ఉత్తరాలు వ్రాసేవాడు 'మొదట్లో మామూలు ధోరణిలో నడిచినవి. వుత్తరాలు. కాని తరువాత తరువాత ధోరణీలు మాకుతున్నాయను పించింది. ఒక లేఖలో యిలా వ్రాశాడు. 'అమ్మాయిగారూ! ఒక మాట చెప్పనా? చెబితే సవ్యిపోరుకదూ! మరి చెబు తాను వినండి! మిమ్మల్ని నేను ప్రేమిస్తున్నాను శతవిధాలా!' అని? నేనూ ఇలాగే జవాబు వ్రాశాను - నా మనస్సులో వున్న మాట వున్నట్టు.

'అమ్మాయిగారూ! నేనూ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను' - అంటూ దీన్ని జవాబు అనడంకన్న అతను రాసినదానికి ప్రతి ధ్వని అంటే మరింత సబబుగా వుంటుందేమో అనుకుంటాను. మా నాన్నగారి ఊరు యానీ నదీ తీరంలో ఉన్నది. మా ఊరవుతే - వెళ్ళానుకాని నాకు ఏమీ తోచేది కాదు.

ఏం చేయాలి మరి? షికారుగా నదీతీరానికి వెళ్లేదాన్ని. అలలు పరికిస్తూ కానేపు కాలం గడిపేదాన్ని. అనుక్షణం అతనే జ్ఞాపకం వచ్చేవాడు. 'బెర్ట్రాండు' అతనిపేరు. ఒకమంత్రం అయిపోయింది. ఎన్నిసార్లు వల్లించానో మరి ఈమంత్రాన్ని!

ఉత్తరాలద్వారా అతన్ని నా మనస్సనే పెట్టెలో పెట్టుకుని భద్రంగా దాచుకున్నాను. సెలవులు వెళ్ళిపోయాయి. కొన్నాళ్ళకు అతన్ని మళ్ళీ కలుసుకున్నాను. బెర్ట్రాండ్ నా వెనకాలే నిల్చుని ఉన్నాడు. షర్బత్ గ్లాసు అందించాడు. నేను వెనక్కి తిరిగాను. అతనికి నాకూ ఎంతో దూరం లేదు. నాకు సాహిత్యం అంటే యిష్టమే. పుస్తకాలవుతే చదువు తాను కాని సాహిత్య చర్చలంటే మటుకు చెడ్డచీదర.

ఏదీ మళ్ళీ ఆ రికార్డుపెట్టు - అన్నాడు బెర్ట్రాండ్. ఇరువురం కలిసి ఆ పాట విన్నాం. నేను బాబాయిని చూడటం కోసం వెళ్ళాలి. నువ్వు వస్తావా? అన్నాడు బెర్ట్రాండ్. బెర్ట్రాండ్ వెళ్ళాడు. నేనూ అతన్ని అనుసరించాను. బెర్ట్రాండ్ బాబాయి ఎప్పుడూ దూరదేశాలు పర్యటిస్తూ ఉంటాడు. బెర్ట్రాండ్ నన్ను తనతో రమ్మని అడిగాడేకాని నామటుకు నాకు అతన్ని చూడాలని పెద్ద కోరిక ఏమీలేదు. బెర్ట్రాండ్ నా చెయ్యి పుచ్చుకుని నన్ను నడిపిస్తూ తీసుకుని వెళ్ళాడు. ఇరువురం పక్క పక్కనే నడుస్తూంటే సినిమా ప్రతికల్లో హీరో హీరోయిన్ బొమ్మల్లా ఎంతో అందంగా కనుపించాం.

నేను అతన్ని అంటుకునే నడిచాను. మధ్యలో అలుపు కలిగినప్పుడు భుజంమీద తల వాల్చాను. అతని శరీర పరిమళం నన్ను మైమరిపించేది. బెర్ట్రాండ్ నా తొలి ప్రేమికుడు. అతని శరీర పరిమళాన్ని ఆస్వాదించినప్పుడే నేను మొదటి సారిగా నేనంటే ఏమిటో తెలుసుకొనగలిగాను. ఒకవ్యక్తి తనవ్యక్తిత్వాన్ని మరో వ్యక్తితో అనుబంధం ద్వారానే తెలుసుకొనగలడు. బెర్ట్రాండ్ తన బాబాయ్ని గురించి మాట్లాడసాగాడు. అతని మాటలనుబట్టి చూస్తే తన బాబాయ్పై ఆతనికంత పెద్ద గౌరవం ఉన్నట్లు కనుపించలేదు.

మేము వెళ్ళి చూచేసరికి బెర్ట్రాండ్ బాబాయి మాకోసం కాచుకుని ఉన్నాడు.

లత్ ! ఒక స్నేహితురాలిని తెచ్చానోయ్ - అంటూ బెర్ట్రాండ్ నన్ను అతన్ని పరిచయం చేశాడు.

అతనుఅదోలా ఉన్నాడు. ముఖంలో ఒక విధమైన విషాదరేఖ కనుపిస్తోంది.

ఈ సారి విదేశ పర్యటన ఎలా సాగింది ? - అంటూ బెర్ట్రాండ్ అతన్ని కుశల ప్రశ్నలడిగాడు.

ఏదో అదోలా జరిగింది. మరి నువ్వు కులాసా ? - అని ప్రశ్నించాడు అతను.

రెండు నెలల్లో మేము పరీక్షలకు కూచోబోతున్నాము. అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

‘మేము’ అన్న పదం అతనిలో ఒక విధమైన ఆశ్చర్యం కలిగించింది. అతను నా వంకచూచి, ‘నీ కూ పరీక్షలున్నవా ఏమిటి ?’ అని ప్రశ్నించాడు.

చిది ౧౮౦౦ 1౮౦౬ 1౮

‘ ఊఁ ’ - అన్నాను - వినిపించి వినిపించనట్టుగా.
బెర్ట్రాండ్ సిగరెట్లు తీసుకుని రావడానికి బైటికి వెళ్లాడు.

‘ ఉత్తి చదువేనా ? మీరింకా ఏమైనా చేస్తుంటారా ? ’
అని ప్రశ్నించాడతను.

‘ ఏమీ లేదు ’ - అన్నాను.

‘ ఏమీ చెయ్యను ’ - చెయ్యి పైకెత్తాను. అతను
నా చెయ్యి అందుకున్నాడు. నేను అతనివంక అదోలా
చూచాను. ఒక అర్ధక్షణంలో నా మనస్సులో యీ భావం
మెరుపుతీగలా మెరిసింది. - అతనంటే నాకు ఇష్టం. కొంచెం
ముసలి. అవుతేనేం ? అతనంటే నాకు ఇష్టం. అతను నా చేతిని
టేబిల్ మీద ఉంచుతూ యిలా అన్నాడు :

‘ వేళ్ళకి సిరామరకలు, శుభ లక్షణం. తప్పకుండా
పరీక్షల్లో ఫస్టుగా గట్టెక్కుతావు. మాంచి లాయరువవుతావు.
నీవు మితభాషిగా కనుపించినప్పటికి ప్లీడరీలో అదరకొట్టే
స్తావు ’ - అన్నాడు. ఇద్దరం నవ్వాము. స్నేహం తీగలా
అల్లుకుంది.

ఈలోగా బెర్ట్రాండ్ తిరిగి వచ్చాడు. లల్ బెర్
ట్రాండ్ తో మాట్లాడసాగాడు. కాని నేను అక్కడ యేమీ
వినిపించుకోడం లేదు. లల్ స్వరం మెల్లగా, చల్లగా ఉంది.
‘ నాలాటి అమ్మాయిల మనస్సు ఇట్టే దొంగిలించే ప్రియు
డంటే ఇలాగే వుంటాడు. ఇతనే ’ - అనుకున్నాను.

రెండు దినాల తరువాత అతను నన్ను విందుకు ఆహ్వా
నించాడు.

విందుకు రెండు రోజులుముందే లల్ ఇంటికి వెళ్లాను. రెండురోజులూ సాదాగా గడిచాయి. పెద్ద పనులేముంటాయి? కాసేపు పరీక్ష పుస్తకాలు చదువుకోడం - కాసేపు చిరు ఎండలో పచాల్లు చేయడం, - కాసేపు బెర్ట్రాండ్తో ప్రేమ కబుర్లు - ఇలా జరిగాయి రెండు రోజులూను. బెర్ట్రాండ్ నన్ను ప్రేమతో ముంచేశాడు. కాని నేను అందుకు ప్రతిగా ఇచ్చిందేమీ లేదు. సాధ్యమైనంత వరకు ఆత్మసంతృప్తిని సాధించడమే సుఖజీవన గమ్యమని నా ఉద్దేశం.

ఒక విధంగా స్త్రీల హాస్టల్ అని పిలవడానికి వీలున్న గృహాలో నేను నివసించాను. ఈ గృహ యజమానురాలు ఎంతో ఉదార స్వభావురాలు. రాత్రిళ్ళు నేను ఇంటికి వెళ్ళి వస్తూవున్నా ఆవిడ నన్ను ఏమీ అనేదికాదు. నేను నివసించినగది చాలా విశాలంగా వుండేది. గదిని నిరాడంబరంగా ఉంచడమంటేనే నాకు ఇష్టం. లేనిపోని అలంకారాలంటే నాకు తగని రోత. నేను కోరినదల్లా ప్రశాంతి. చుట్టుపక్కల వాళ్ళు నాతో గొడవ పడకుండావుంటేచాలు. అంతకన్న నేను కోరేదేమీలేదు. ఈ ఇల్లంటే నాకు యెంతో యిష్టంగా ఉండేది. ఎంత పట్నంలోవున్నా ఒక గ్రామంలో ఉన్న భావం కలిగేది. కిటికిదగ్గర కూచుని చూస్తే ఆకాశం చెదురు చెదురుగా ఏంతో అందంగా దర్శన మిచ్చేది.

ఇహ నా కార్యక్రమం : ఉదయాన్నే లేచేదాన్ని. కాలకృత్యాలు, ముఖ ప్రక్షాళనాదికాలు తీర్చుకుని బడికి

హాజరయ్యేదాన్ని. భోజన సమయంలో మాత్రమే బెర్
ట్రాంక్ కనుపించేవాడు. ఇహ సాయంకాలం పూట, సిని
మాలు, షికార్లు, స్నేహితులతో పిచ్చాపాటీ, లైబ్రరీలు -
ఇలాగ గడిచేది రోజు. సాయంకాలాల పూట ఎప్పుడైనా
బాల్ డాన్స్ కూడా చేసేవాళ్ళము. ఎప్పుడైనా బెర్ట్రాంక్
గదికి వెళ్ళేదాన్ని. పక్కమీద పడుకుని రత్తిక్రీడ జరిపిన
తరువాత యిద్దరం పక్కమీద అలాగే పడుకుని ఎన్నెన్నో
విషయాలు ముచ్చటించుకునేవాళ్ళం. నాకు ఎంతో సుఖంగా
ఉండేది. కాని నాలోనాకే శ్రేణికుడా ఏదో విసకట, ఒంటరి
తనం, అవస్థమైన ఉత్సాహం, నన్ను నలచి కలచివేశేవి.
నాకు లివర్ జబ్బేమైనా ఉన్నదేమో అనుకునేదాన్ని.

శుక్రవారంనాడు కాథర్స్ ఇంటికి వెళ్ళి ఒక గంట
దానితో గడిపాను. కాథర్స్ హుషారైన పిల్ల. ఎప్పుడూ
ఏదోవొక స్రణయ కలాపం లేనిదే దానికి తోచదు. నాలంత
నేనుగా దానితో స్నేహం చెయ్యలేదు. దానంత అదే నాతో
స్నేహం కుదుర్చుకున్నది. నేను వట్టి అసహాయురాలిననీ,
అమాయకురాలిననీ దాని ఉద్దేశం. అది నన్ను గురించి ఇలా
భావించడం నాకు ఎంతో ముచ్చటేశేది. ఒక్కొక్కసారి
నాకు కాథర్స్ అద్భుతమైన వ్యక్తిగా కనుపించేది. నాలశ
క్తత దానికి ఎంతో కవితాత్మకంగా కనుపించింది. నన్ను
తన కాగిట్లొకి తీసుకోడానికి పూర్వం బెర్ట్రాండ్ కు కూడా
నన్ను గురించి ఇలాటి భావమే కలిగింది. నేను కాథర్స్ ను
చూడడానికి వెళ్ళిన రోజున కాథర్స్ ఒక దూరపు బంధువుతో
కామ కలాపం సాగించింది.

కాథరీస్ ఆ విషయాన్నంతా నాకు పూసగుచ్చినట్లు చెప్పింది. అంతా విన్న తరువాత నాకూ ఏదో విషయాన్ని కాథరీస్ కు చెప్పాలని అనిపించింది. కాని నేను చెప్పడానికి పెద్ద విషయాలేమున్నాయి? కాథరీస్ లాగా నాకు ఆనాడు ప్రణయానుభవం ఏమీ లేదు. 'ఈ రోజు బెర్ట్రాండ్ ఇంటికి విందుకు వెడుతున్నాను' అది మాత్రం అని ఊరుకున్నాను. ఆ తరువాత మాట్లాడకుండా మూగమ్మలా కూచున్నాను. కాని నా మానం దాన్ని ఏమాత్రం ఆశ్చర్య పరచలేదు. ఇది మాకు అలవాటే. అది మాట్లాడుతూంటే నేను మానంగా ఉండడమూ, అది సలహా నిచ్చినప్పుడు నేను చెవులను అప్పగించి వినడమూ కొత్తవిషయం కాదు.

ఆ తరువాత లల్ ఇంటికి వెళ్ళాను. ఉత్సాహం కను పించడం లేదు. నేను లల్ ఇంటికి చేరేసరికి బెర్ట్రాండ్ కూడా అక్కడే ఉన్నాడు. తన బాబాయ్ భార్యకి నన్ను పరిచయం చేశాడు. కళకళలాడే ముఖం ఆవిడది. అందం ఒలుకుతూ ఉంది. మంచి భారీ విగ్రహం. చక్కనిది. సాధారణంగా ప్రతి పురుషుడూ కాంక్షించే స్త్రీ అంటే ఇలాగే ఉంటుందేమో అనిపిస్తుంది. ఎంతో సాధువుగా కనుపిస్తుంది. నేనో మరి? నేను సాధువుకానా? ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం బెర్ట్రాండ్ చెప్పాలి. నేను బెర్ట్రాండ్ చెయ్యిపుచ్చుకుని కూచున్నాను. ఫ్రాన్యస్ నన్ను ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించింది. ఇల్లంతా చూసింది. డ్రింకులిచ్చి మర్యాద చెసింది. కుర్చీలో తనంతగా తనుచెయ్యి పుచ్చుకుని కూచో బెట్టింది. ఎంతఅణకువ! ఎంత మర్యాద! అచ్చం ఇల్లాలు -

నాకు ఎంతో సిగ్గేసిందికూడా. లల్ కోసం మేము కాచుకుని కూచున్నాము. అతనింకా ఆఫీసునుంచి రాలేదు. అతనేం చేస్తున్నాడో నాకు తెలియదు. ఆ విషయాల్లో నేను అంతగా శ్రద్ధచూపనుకూడా.

‘చదువు, ప్రేమ’ - వీటిలోనే నాకు చెడ్డ ఇంటరెస్టు.

ఏమిటమ్మాయ్! అలాఉన్నావ్? మరికొంచెం విస్కీ సేవిస్తావా?’ - అన్నది ఫ్రాన్యాస్ చిరునవ్వు చిందిస్తూ.

‘ఓ. తప్పకుండా!’ - అన్నాను.

‘ఓమినిర్ చేపల్లే తాగుతుంది. ఎందుచేతనో తెలుసా?’ అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

‘ఆవిడ పైపెదవి కొంచెంచిన్నది’ - అని వ్యాఖ్యానించాడు బెర్నార్డ్. ఇలా అంటూ నా పైపెదవిని వేలితో ఫ్రాన్యాస్ కు చూపాడు. నేను పసిపిల్లల్లే పగలబడి నవ్వాను. ఈలోగా లల్ వచ్చేశాడు. మళ్ళీ ఒకమాటు లల్ వంక చూచాను. ఈసారి మళ్ళీ! ఎంతో అందంగా కనుపించాడు లల్. అతను నావాడుకాదుకదా అనే భాధ నాలో పొగ తీగలా సాగింది. నేను కోరేవిషయా లే ఎన్నో లేవు. కాని అవే నాకు అందవు. అదీచిత్రం. లల్ ను చూడగానే నాలో ఏదో అవ్యక్త వాంఛ మొలకెత్తింది. అతనిముఖాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకోవాలని పువ్వుని నలిపినట్టు నలిపివెయ్యాలని, అతని పెదవులను గట్టిగా నా పెదవులకు అదుముకుని ముద్దాడాలని నాలో తీవ్రవాంఛ రేకెత్తింది. అతని ముఖం-చూచినప్పుడు పసికుర్రాడికి ఆట బంతిని చూచినప్పుడు కలిగే భావం కలిగింది.

లల్ గదిలో అడుగుపెట్టి మాకు అభినందనలు తెలిపి కూచున్నాడు. అతని నిశ్చలత్వం నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యంగా కనుపించింది. ఆ నిశ్చలత నాలో ఏదో చెప్పరాని అశాంతిని రేకెత్తించింది. ఒకసారి ఫ్రాన్య్యాస్ వంక చూచాను. మరోసారి లల్ వంక చూచాను. విందు ముగిసింది. బైటికి వచ్చాం. నేను లల్ ప్రక్కనే నడవసాగాను. అడ్డరోడ్డు అడ్డువచ్చినప్పుడు లల్ నన్ను చెయ్యి పుచ్చుకుని జాగ్రత్తగా నడిపించేవాడు. అతని కరస్పర్శ సోకి నా చేయి అచేతనంగా మారిందేమో అనిపించింది. లల్ దంపతులు నన్ను ఒక అందమైన బట్టలకొట్టుకు తీసుకుని వెళ్ళారు. ఒక చక్కని కోటు కొని ప్రెజెంట్ చేశారు. ఆ బహుమతిని స్వీకరించాలో నిరాకరించాలోకూడా నాకు అర్థంకాలేదు. ఎంతో సిగ్గుపడి నాకు. చివరకు కాదనలేక పోయాను.

ఆ దంపతులు మమ్మల్ని ఇంటిదాకా సాగనంపి వెళ్ళారు.

నేను బహుమతిని స్వీకరించినందుకు బెర్ట్రాండ్ భగ్గున మండిపడ్డాడు.

‘ఇలాంటి ఖరీదైన కోట్లకొనడానికి నేనే జంకుతాను’- అన్నాడు.

నిజానికి ఆ కోటు నాకు ఎంతో నచ్చింది. నా ఒంటికి అతికినట్టుగా ఉన్నది. అతను అన్నమాటలు నాకు ఎంతో బాధ కలిగించాయి. ఆ విషయం అతనిముఖాన్న అనేశాను. పోట్లాడుకున్నాం. అతను నన్ను కసాయివాడు మేకపిల్లను

నడిపించినట్లు ఇంటికి నడిపించాడు. అతను నాకు విధించనున్న శిక్ష ఏమిటో నాకు తెలుసు.

ఇరువురం మాగది చేరుకున్నాం. అతను నా పక్కనే పడుకుని నన్ను గట్టిగా ముద్దాడాడు. తరువాత మా బాధ ఆనందంగా మారింది.

3

తరువాత నాలుగైదు సార్లు లల్ దంపతుల ఇంటికి రాకపోకలు జరిగాయి. ప్రాన్యస్ ఎవరో స్నేహితులతో గడపడానికి పది రోజులు సెలవుమీద వెళ్ళింది. ఇప్పుడు ఆవిడకూ నాకూ ఎంతో స్నేహం ఏర్పడింది. ఆవిడదయ అప్యాయత, ఆదరం నన్ను ఎంతో ఆకర్షించాయి. ఆవిడ దయ ఎంతో ఆత్మవిశ్వాసంతో కూడుకున్నది. ఒక్కోసారి ఆవిడ ఎంచాతనో కొంచెం చలించినట్లు కనుపించేది. ఎంత నిబ్బరంగా నిండుగా కనుపించినా ఒక్కోసారి మటుకు వట్టి పసిదానిలా అమాయకంగా వుండేది. ఆ దంపతులు యెప్పుడూ నవ్వుతూ కేరింతలాడుతూ ఎంతో అన్యోన్యంగా వుండేవారు మేము స్టేషన్ దాకా వెళ్ళి ఆవిడను సాగనంపి వచ్చాము. రైలు కదలబోయేముందు కిటికిలోనుంచి నావంక చూస్తూ 'మా ఆయన్ని నువ్వు కాస్త కనిపెట్టి వుండాలినుమా' అన్నది.

రైలు వెళ్ళిపోయినతరువాత ఇంటికి వచ్చాం. బెర్ట్రాండ్ ఏదో ప్రత్యేక కొనడానికి దోవలో ఆగాడు. లల్ నావంక చూచి, 'రేపు మన ఇరువురం కలిసి విందు ఆరగించాలి' అన్నాడు.

నేను 'సరే' అసబోయాను. కాని ఇంతలోకి ఆగి, 'సరే' బెర్ట్రాండ్తో చెబుతాను. రేపు ఫోన్ చేస్తాను.'- అన్నాను. ఈలోగా బెర్ట్రాండ్ వచ్చాడు. అతనికి కావలసిన ప్రతిక దొరకలేదట.

'అమ్మాయ్ ! ఓ గ్లాసు బీరు పుచ్చుకుందామా ?' అంటూ బెర్ట్రాండు నా చెయ్యి పుచ్చుకున్నాడు. అతనూ, లల్, ఒకరివంక ఒకరు అనుమానంగా చూచుకున్నారు. నేను యిద్దరు కొనుగోలుదార్ల మధ్య పున్న మేకపిల్లలా మానంగా నుంచున్నాను. ఫ్రాన్యూస్ వెళ్ళిపోవడంతో పరిస్థితు లన్నీ తారుమారైనాయి. ఇప్పుడిప్పుడే నాకు, అసలు సత్సం కళ్ళకు కడుతూవుంది. ఇలాంటి విషమసమయంలో ఫ్రాన్యూస్ దగ్గర వుంటే ఎంత బావుండునా అనిపించింది. ఆవిడ చెరుగు చాటున శరణ్యం తీసుకుని వుండేదాన్ని. అబద్ధానికి అలవాటు పడ్డ అందరిలాగానే నేనుకూడా పరిస్థితులకు లోపల చలించినా నేను నిర్వహించ బోయే పాత్రను ఎంతో చిత్తశుద్ధితో నిర్వ హించడానికి నిశ్చయించుకున్నాను. లల్ మమ్మల్ని ఇంటిదగ్గర వదిలి వెళ్ళాడు. త్వరలోనే కలుస్తామని ఆసిస్తాను'-అన్నాడు సెలవు తీసుకుంటు.

'అమ్మయ్య ! ఫ్రాన్యూస్ వెళ్ళిపోవడంతో సహా పీడ వదిలిపట్టయింది. చూసిన చుట్టాలనే చూడాలంటే నాకు చెడ్డ చిరాకు'-అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

ఈ మాటకు నే నేమీ సమాధానం చెప్పలేదు. ఆ రోజు క్లాస్ రూమ్లో పాఠాన్నికూడా సరిగా వినలేక పోయాను. నా మనస్సు పరిపరి విధాల పరిభ్రమించ సాగింది

Belamkonda Ramada ki

లల్ నన్ను విందుకు ఆహ్వానించాడు. నాతో ఒంటిగా విందు ఆరగించాలని అతను అభిలషిస్తూ వున్నాడు. నా పెదవులపై చిరునవ్వు మెరిసింది.

ఆ మరుసటిరోజే విందు. విందు ఎంతో ఆనందంగా గడిచిపోతుందని భావించాను. విందుకు వెడతాను. లల్ తో కలిసి విందు ఆరగిస్తాను. లల్ ఎంతో ఉద్రేకంతో వచ్చి హఠాత్తుగా తన ప్రేమను నాకు నివేదిస్తాడు. ఇలా ఊహించ సాగాను. కాని ఇలాటిదేమీ జరగలేదు. లల్ అతి మామూలుగా వున్నాడు. ఇరువురం కలిసి హాయిగా ఎన్నెన్నో కబుర్లు చెప్పుకున్నాం. ఇంత హాయిని నేను ఇదివరకు ఎన్నడూ చవిచూడలేదు. ఇరువురం కలిసి నృత్యం చేయాలనుకున్నాం. లల్ నన్ను తోటలోకి తీసుకుని వెళ్లాడు. అక్కడ అనేకమంది కూచుని ఉన్నారు. వారిలో లల్ స్నేహితులు కూడా ఉన్నారు. లల్ వెళ్ళి ఆ స్నేహితులతో కాసేపు మాట్లాడి వచ్చాడు. అక్కడ కూచున్న స్త్రీలను చూచినప్పుడు మనకంటే ఎంతో ఆకర్షణీయంగాను ఆధునాతనంగాను వున్నారనిపించింది.

లల్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ నన్ను సమీపించి నన్ను నృత్యానికి పిలిచాడు. మెల్లగా నన్ను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. ఇరువురం కలిసి నృత్యంచేస్తూ వున్నప్పుడు, నా శరీరం, అతని శరీరానికి అతలా పెనవేసుకుని పోతున్నట్టు అనిపించింది.

ఆ ఆడంగులం పే నీకు చెడ్డ చిరాకుకదూ? ఎప్పుడూ ఏదో ఊసుపోక కబుర్లుచెబుతూ ఉంటారు- అన్నాడు లల్.

‘ఇలాంటి నైటుక్లబ్ ను నేను ఎన్నడూ చూడలేదు. ఈ క్లబ్ ను చూస్తే నా కళ్లు జిగేల్ మన్నాయి’- అన్నాను. అతను పకాలున నవ్వాడు.

నువ్వు భలేపిల్లవి’- అన్నాడు లల్. తరువాత ఇరువురం కలిసి ఒక పానశాలకు వెళ్ళాం. నిమ్మళంగా విస్కీ పుచ్చుకోడం మొదలెట్టాం. విస్కీ-చుక్క పడితేకాని నా మనస్సులో మాట బైటికి రాదు. ఇలాంటి సంవర్షాలలో ఒక స్త్రీ పురుషుడూ కలిస్తే ప్రేమను గురించి ప్రసంగించడం సహజం. ఇరువురం ప్రేమను గురించి ప్రసంగించడం ప్రారంభించాం. ప్రేమించడం, ప్రేమించబడడం, జీవితంలో ఎంతో అవసరమని, ప్రేమలోనే ఆనందం ఉన్నదని లల్ అన్నాడు. అవునన్నట్టు తలదాపాను. తనూ తనభార్య పరస్పరం ఎంతో గాఢంగా ప్రేమించుకుంటూ ఉన్నారని, అంచేతనే తను సుఖంగా ఉండగలుగు తున్నానని అన్నాడు లల్. అందుకు లల్ను అభినందించాను. తరువాత నేను కాసేపు ఏదో పరధ్యానంగా ఆలోచిస్తూ కూచున్నాను.

ఏమైనా - నీతో ప్రేమకలాపం కొత్త మొగ్గ తొడిగి నట్టే’- అన్నాడు లల్.

ఆ మాటకు నేను వెర్రె పిల్లలా నవ్వాను.

మరి ఫ్రాన్యూస్ ఏమన్నా అనుకుంటుందేమో’ - అన్నాను.

నేను ఆవిడ దగ్గర ఈ విషయాన్ని దాచను. ఆవిడకు నీవంటే ఎంతో యిష్టం' అన్నాడు లల్.

'అదుగో...అదే నేను అంటూవుంట. ఇలాంటి విషయాలను జిల్లీతో టాలు విసిరినట్టు విసిరేస్తే ఎంత నష్టం!'

తరువాత లల్ నన్ను క్వాడిటెర్నీ వద్దకు తీసుకుని వెళ్ళాడు. లల్ కాకు ఆపుచేశాడు. ఆకాశం నిర్మలంగా వున్నది. దూరంగా సీన్ నది వెండితీగలా అగుపిస్తూ వున్నది. లల్ క్లాగ్లో నా పక్కనే కూచున్నాడు. నిశ్చలంగా సిగరెట్ పొగను. ఊదుతూ వున్నాడు. నేను చెయ్యి చాచాను. లల్ మెల్లగా నా చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. కాకు మాయింటివైపు నడిపాడు. ఇల్లు చేరాము. నేను కాకు దిగి 'సెలవు'-అన్నట్టుగా చిరునవ్వు నవ్వాను. లల్ కూడా చిరునవ్వు నవ్వాడు. బట్టలు విడిచి పడుకుని నిద్రపోవాలనుకున్నాను. కాని చివరకు అలాగే వున్నపళానే పడుకుని గురకపెట్టి నిద్రపోయాను.

4

మరుసటిరోజు వుదయం. బాధగా తెల్లవారింది. క్రితం రాత్రి సమస్య సూర్యోదయంతో పాటు నా కళ్ళముందు నుంచుంది. లల్ నాతో ఒక చక్కని పందెం పెట్టాడు. ఎంతో అందమైన పందెం అది. లల్ పందాన్ని ఎలా నిర్వహించాలో ఎలా ఈ సమస్యను ఎదుర్కోవాలో నాకవుతేమటుకు అర్థం కాలేదు.

ఏది ఏమైతేనేం ? అయినా మన చేతుల్లో ఏమున్నది? జీవితం ఒక ప్రవాహం. ఏ ఒడ్డుకు చేర్చినా ఒకటే అనే భావంతో వృధాసీసంగా ఊరుకున్నాను.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. క్లాసులకు వెడుతూనే వున్నాను. బెర్ట్రాండ్, ఇతర స్నేహితులు కలుస్తున్నారు. విందులూ వినోదాలూ సాగుతూనే వున్నాయి. కాని అతి మామూలుగా సాగే ఈ దైనందిన కార్యక్రమం నాకు ఎంచాతనో కాని ఎంతో అసాధారణంగా కనుపిస్తూ వున్నది. జీవితం ఏదో స్వప్నంలో సాగినట్టుగా సాగిపోతూవుంది. జాకస్ అప్పుడప్పుడూ నన్ను యెత్తిపోడుస్తూ వుండేవాడు కూడా.

‘అమ్మాయ్ ! నాకు తెలుసు-నీకు ప్రేమపిచ్చి పట్టు కున్నది. బెర్ట్రాండ్-ఏమిటోయ్-ఈ అమ్మాయి మనస్సు ఎవరో దొంగిలించారు !’ అనేవాడు జాకస్.

‘ఏమో-నాకేం తెలుసు ?’ అనేవాడు బెర్ట్రాండు.

నేను బెర్ట్రాండ్ వంక చూచాను. అతని ముఖం ఎర్రగా కందగడ్డల్లే వున్నది. సూటిగా నావంక చూడడానికి అతను బిడియపడుతున్నాడు. ఒక సంవత్సరం నాతో గాఢ మైత్రి జరిపిన ఈ వ్యక్తి యిలా హఠాత్తుగా నాకు దూరం కావడం నాకు ఎంతో బాధ కలిగించింది.

‘బెర్ట్రాండ్ ! నాలో యింతలోనే నీకు నమ్మకం పోయిందా ? నీవిలా బాధపడటం యెంత మాత్రం సమంజసం కాదు. చూడు - నీ గదిలో మనం యిరువురం కలిసి గడిపిన

ఏకాంత రాత్రులు నీకు జ్ఞాపకంలేవూ? ఇంతలోకే ఈమూడు వారాల్లోనే ఈ అనుభవాలన్నీ చెరిగిపోవలసిందేనా? అనాలనిపించేది నాకు. నేను ఇలా అంటే అతను నన్ను ఓదారుస్తాడని తిరిగి నన్ను తన కాగిల్లోకి తీసుకుంటాడని అనుకునేదాన్ని. అతను నన్ను ప్రేమించాడు. నిజంగా ప్రేమించాడు. ఆవిషయం నాకు తెలుసు.

కాథరీన్ సలహా పుచ్చుకున్నాను. 'అమ్మాయ్! అసవసరంగా మనస్సు పాడుచేసుకోకు. మగాళ్ళంతా ఇంతే. వట్టి పశువులు. వెడదాం, రా. కాసిని కాఫీనీళ్ళు పోసుకుందాం' అంటూ కాథరీన్ నన్ను బయటికి తీసుకుని వెళ్ళింది. దోవలో కాథరీన్ ఇలా చెప్పసాగింది. 'అమ్మాయ్! బెర్ట్రాండ్ నిన్ను ప్రేమించడం మానేశాడనుకోకు. మధ్య మధ్యలో చిరు జల్లుల్లాగ ఏదో ఇలాటి గొడవలు వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి." నేను కాథరీన్ మాటను కాదన దలుచుకోలేదు.

'నీవు నన్ను పొరబాటుగా అర్థం చేసుకుంటున్నావు' నేనసలు బెర్ట్రాండ్ ను గురించి ఆలోచించడమే లేదు' అన్నాను.

కాథరీన్ నోరు తెరుచుకుని వినలేకపోయి నావంక చూచింది.

'నేను సన్యాసినులలో కలవాలనుకుంటున్నాను' - అన్నాను గంభీరంగా.

కాథరీన్ వెంటనే ఒక్క క్షణంకూడా ఆలోచించకుండా జీవితంలోని అందచందాలను గురించి ఏకరువు పెట్టడం మొదలెట్టింది.

‘సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు, పక్షులు-ప్రకృతి - వీటిని వదిలిపెడితే’ — అంటూ చెప్పసాగింది కాథరీన్ కామసుఖాన్ని గురించికూడా వ్యాఖ్యానించసాగింది.

నామటుకు నాకు కాథరీన్ సలహాలు రోతకలిగించాయి. ఒక అరగంటసేపు వీధుల్లో అటూ ఇటూ పచాల్లు చేశాను. కాలం బరువుగా నత్తగుల్లనడక నడుస్తున్నట్టుగా తోచింది. తోచక దుకాణాల్లోకి వెళ్లి ఏవేవో అవీ ఇవీ వస్తువులను బేరంచేశాను. కాని ఒక్కవస్తువూ కొనాలనిపించలేదు. పారిస్ నాది. అనాశక్తులకూ స్వేచ్ఛ ప్రియులకూ పుట్టినిల్లు పారిస్. ఈవిషయంనాకు ఎంతో కాలంనుంచి తెలుసు కాని ఈవిషయమే నాకు ఎంతో బాధకలిగించేది. నేను ఉత్సాహంతోనూ ఉద్దేకంతోనూ పారిస్ వీధుల్లో నడుస్తూ వెడుతున్నాను. ఏదో అందని అందం, ఆనందం నన్ను ముందుకు లాక్కుని వెడుతూ ఉంది. ఈ అవ్యక్తమైన ఆనందస్థితిలో నాకు ఇంతకుముందు ఎన్నడూ సాక్షాత్కరించని సత్యం సాక్షాత్కరించింది.

సినిమాకు వెళ్ళాను. ఈ హాల్లో అన్నీ పాతసినిమాలే ఆడతారు. ఒక కుర్రాడు వచ్చి నాపక్కనీట్లో కూచున్నాడు. ఎంతో అందంగా ఉన్నాడు కుర్రాడు. మెల్లగా తనచేత్తో నన్ను స్పర్శించాడు. అతనిచేతిని నాచేతిలోకి తీసుకున్నాను.

కీలకీలా నవ్వాలని అనుకున్నాను. మెల్లగా అతని కాలి బొటనవేలితో నాకాలిని గీరాడు. గమ్మత్తుగానే ఉంది ఆట. కానీ నాగుండెల్లో రైళ్ళు పరుగిడుతున్నాయి. ఆట మహా త్యమో సినిమా మహాత్యమో కానీ నాగుండె టకటక లాడుతూఉంది. అతను దగ్గరగా చేరి నన్ను ముద్దాడాడు. నేను అక్కడనుంచి లేచి ఇంటికి వెళ్ళాను. సాత్రే వ్రాసిన "Age of Reason" నవల చదువుతూ కూచున్నాను. ఎంతో అందంగా ఉంది నవల.

ప్రేమించిన వ్యక్తి ఒకడు, ఆకర్షించిన వ్యక్తి ఒకడు— చిత్రంగానే ఉంది నాపరిస్థితి. రాత్రి చాలా ప్రొద్దుపోయే వరకూ నవలచదువుతూ కూచున్నాను. కళ్ళు కూరుకుని వస్తున్నాయి. చివరకు పుస్తకం ఆవలపెట్టి కిటికివద్దకు వెళ్ళి ఆకాశం వంక చూచాను. ఆకాశం నన్నుచూచి చిరునవ్వు నవ్వుతూ ఉందని పించింది.

5

తరువాత రెండువారాలు అనేక పర్యాయాలు లల్తో కలిసి షికార్లు వెళ్ళాను. లల్కు అనేకమంది స్నేహితులు. అంతా ప్రపంచ యాత్రికులే. వాళ్ళు నాకు రకరకాల కథలు చెప్పేవారు. కులాసాగా కాలక్షేపం చేసేవాళ్ళం. లల్ నన్ను కార్లో ఇంటిదాకా తీసుకొనివచ్చి దిగబెట్టి వెళ్ళేవాడు. నా దగ్గర సెలవు పుచ్చుకుని వెళ్ళబోయేముందు మటుకు నా

చెక్కిలికి చెక్కిలిని అనిచ్చి ముద్దాడేవాడు. తరువాత ఒక రోజున మరి రెండు రోజులలో ఫ్రాన్యూస్ వస్తుందని చెప్పాడు లల్. ఆవిడ ఊరికి వెళ్ళినప్పటి నుంచి రోజులు స్వప్నంలో గడిచిపోయి సబ్బుగాగడిచిపోయాయి.

ఆవిడను కలుసుకోడానికి ఇద్దరం స్టేషన్ కు వెళ్ళాము. బెర్ట్రాండ్ పది రోజులనుంచి నాకు కనుపించుటలేదు. నన్ను తప్పకుని తిరుగుతున్నాడు. ఒక్కోసారి బెర్ట్రాండ్ ను చూడాలని అనిపించేది. కాని ఎలోగో తీర్గొన్న హాయిగాను ఈ పదిరోజులూ వెళ్ళిపోయాయి.

ఫ్రాన్యూస్ వచ్చింది. సవ్యతూ మమ్మల్ని కాగ లించుకుని ముద్దులవర్షం కురిపించింది. మా ఇరువురి క్షేమ సమాచారాన్ని ఎంతో ఆప్యాయంగా విచారించింది. “మీరు చాలా చిక్కిపోయారు. బెర్ట్రాండ్ తల్లి నన్ను ఆహ్వానిస్తూ నాకో ఉత్తరం వ్రాసింది. కొన్నాళ్ళు వాళ్ళ గ్రామానికి వెళ్ళి అక్కడ గడిపివద్దాం” అన్నది. నన్ను కూడా రమ్మన్నది. కాని నేను మొదట్లో అందుకు సమ్మతించలేదు. నన్ను ఆహ్వానించలేదు. పైగా బెర్ట్రాండ్ తో నాకు స్రస్తుతం సంబంధాలు అంత సాఫీగా లేవు. అంచేత నేనూవస్తే సబబుగా ఉంటుందా అన్నాను. కాని ఆవిడ ఎంతో తెలివిగలది. ఎంతటి చిక్కుసమస్యలైనా ఇట్టే పరిష్కరించివేస్తుంది.

ఆవిడ ఓచల్లని చిరునవ్వు నవ్వింది. నేనూ సరేనన్నట్టు ఓ చిరునవ్వు నవ్వాను. ఊరికి వెళ్ళిన తరువాత ఆవిడ కొంచెం ఒళ్ళు పట్టింది. ఆవిడను చూడగానే నా మనస్సు ఒక విధమైన ప్రశాంతితో నిండింది. ఆమె పరోక్షంలో

నేనూ లల్ చేసిన ఆ కార్యాన్ని మరిచాను. ఏమైనా మేము ముగ్గురం పూర్వంలాగానే సాఫీగా సాగిపోవచ్చనే ఆశ నాలో చివరించింది.

ఓనాటి అందమైన సాయంత్రం బెర్ట్రాండ్ తల్లి నివసించే ఊరికి ప్రయాణంకట్టాం. బెర్ట్రాండ్ తల్లి ఎంతోమంచి వట. అందరితోనూ కతేగలుపుగా ఉండే స్వభావం ఆవిడని. ఈ విషయం బెర్ట్రాండ్ నాతో చెప్పాడు.

నేనూ బెర్ట్రాండ్ ఒక హోటల్ లో కూచుని ఉండగా లల్ వచ్చి మమ్మల్ని తీసుకుని వెళ్ళాడు. కాకు చాలా విసుగుగా నడుపుతూఉన్నాడు నేను కిలకిలా నవ్వాను. బెర్ట్రాండ్ కూడా నా నవ్వుతో తన నవ్వును కలిపాడు.

“ఏమిటి అలా నవ్వుతున్నారు ?” అని అడిగింది ఫ్రాన్యాస్.

“యువతీ యువకులు ఇప్పుడు నవ్వకపోతే మరెప్పుడు నవ్వుతారు?” అన్నాడు లల్.

కాసేపు నిశ్శబ్దం.

‘పిల్లా ! నీకు కాకు డ్రైవింగు నేర్పనా?’ అన్నాడు లల్.

లల్ నన్ను ‘పిల్లా’ అని పిలవడం ఇదే తొలిసారి.

కాకు మలుపు తిరిగింది. బెర్ట్రాండ్ నన్ను చేతులతో గట్టిగా పట్టుకుని కూచుని ఉన్నాడు. ఫ్రాన్యాస్ మావంక చూచింది. ‘అమ్మాయ్, నువ్వు అతని చేతుల్లో పావురాయి పట్టలాగున్నావు’ అన్నది.

ఆవిడ ముఖంలో దయ, తెలివి మిశ్రమమై కను పించాయి.

“ముసలిపిట్టని. నాలో ఏదోముసలి తనం ప్రాకుతూ వస్తున్నట్లనిపించింది” అన్నాను. “ఇప్పుడిప్పుడు నాకూ అలానే అనిపిస్తోంది” అన్నది ఆవిడ.

ఆవిడ ఈమాట అనగానే లల్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ ఆవిడ వంక చూచాడు. అప్పుడు హఠాత్తుగా నామనస్సులో ఈ భావాలు మెరుపు తీగల్లా మెరిశాయి: “చిలకా గోరం కల్లా ఉన్నారు. ఈదంపతులు ఒకరిని ఒకరు ఎంతో ప్రేమించు కుంటున్నారు. లల్ భార్యంటే పడిచస్తాడు. ఆవిడను కరుచుకుని పడుకుంటాడు. ఆవిడను నలిపేస్తాడు. ముద్దాడు తాడు. రతి క్రీడలో మైమరపిస్తాడు. ఉయ్యాల లూపుతాడు. స్వర్గ సుఖాన్ని చవి చూపిస్తాడు. కాని లల్ నన్ను గురించి కూడా ఇలాగే భావిస్తూ ఉన్నాడా? నన్ను బెర్ట్రాండ్ తన కాగిట్లో నలుపు కున్నాడని అసూయ పడుతూ ఉన్నాడా? ఇలాగే ఊహలల్లుకుంటూ కూచున్నాను. కారు కదిలి పోతోంది. ”అదిగో వచ్చేశాం’ అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

బెర్ట్రాండ్ తల్లివచ్చి మమ్మల్ని ఆహ్వానించింది. చెయ్యి పుచ్చుకుని మమ్మల్ని లోపలికి తీసుకుని వెళ్ళింది ఈవిడను నేను ఇంతకుముందు ఎన్నడూ చూడలేదు. మనిషి కొంచెం బొద్దుగా ఉన్నది. పరీక్షల్లో వాచరు, కుర్రాళ్ళ వంక చూచి నట్టుగా నావంక చూశింది. నాకూ బెర్ట్రాండ్ కు ప్రత్యేకంగా ఒక గదిని ఏర్పాటు చేశారు గది విశాలంగా

ఉంది. ఎత్తయిన మంచం 'ఎలా ఉంది గది?' అని అడిగాడు బెర్ ట్రాంక్ ఒక విధమైన సిగ్గును నటిస్తూ.

నేను చిరునవ్వు నవ్వాను. బెర్ ట్రాంక్ మెల్లిగా నన్ను తన కాగిట్లోకి తీసుకున్నాడు. నా పెదవులకు తన పెదవులను ఆనించి నన్ను ముద్దాడాడు. బెర్ ట్రాంక్ ముద్దాడే విధంనాకు తెలియందికాదు.

కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాక విందుకు వెళ్ళాం. మేమే కాకుండా ఇంకా ఎంతోమంది అతిథులు విందుకు హాజరయ్యారు. సాహిత్యాన్ని గురించి, వివిధ తత్వాలను గురించి చర్చలు బయలుదేరాయి.

'ఏమమ్మాయ్ — నువ్వు సాత్రేగారి మతం పుచ్చుకున్నావా ఏమిటి?' అన్నాడు ఒక అతిథి నావంక తిరిగి తరువాత అతను బెర్ ట్రాంక్ తల్లితో ఇలా వ్యాఖ్యానించ నాగాడు. 'మాడండి — ఈరోజుల్లో కుర్రకారు ధొరణి నాకు అసలు అర్థంకావటమేలేదు. ఏదో అర్థంలేని నిరాశతో ఎప్పుడూ సతిమత మవుతూ ఉంటారు. మా రోజుల్లో మేము ఈవయస్సులో ఎలా ఉండేవాళ్ళమో! బెర్ ట్రాంక్ తల్లి ఈ మాటలకు సకాలున నవ్వింది. విందుముగిసింది.

అతిథులంతా కులాసాగానే పిచ్చా ఫాటీ మాట్లాడుకున్నారు. గాలి చల్లగా వీస్తోంది. మేము మేడమీదకు వెళ్ళాం. బెర్ ట్రాంక్ ను విస్కీ తీసుకుని రావటానికి పంపించారు. లల్ నాకుదగ్గరగావచ్చి, 'నువ్వు ఆ టీ త్రాగకూడదు సుమా!' అని చెప్పాడు.

‘కాసేపు అలా తోటలోకి వెళ్ళి పి.కాకుచేసివద్దామా?’ అన్నాడు లల్. లల్ నన్ను అలా అడిగేసరికి ఎంచేతనో కాని నాకు భయం వేసింది. ‘విందు, చర్చితో విసికిపోయాం. అలా వెళ్ళి కాస్త గాలి పోసుకుందాం సద’ అన్నాడు లల్. నన్ను చెయ్యి పుచ్చుకుని బైటికి తీసుకుని వెళ్ళాడు. అతను నన్ను అలా తీసుకుని వెడుతూవుంటే నా వెనకాలనుంచి ఫ్రాన్యోస్ కిలకిలా నవ్వడం వినిపించింది.

అతను నన్ను మెల్లగా సడిపిస్తూ తీసుకుని వెడుతున్నాడు. ‘నాకు ఎంచాతనో భయంగా ఉన్నది’ అన్నాను లల్తో.

అతను నవ్వలేదు. మెల్లగా నా చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. ‘లల్ ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉంటే ఎంతబావుండును’ అనుకున్నాను. ‘వృక్షం లతను రక్షించిస్తట్టుగా నన్ను రక్షిస్తూఉంటే ఎంతబావుండును!’ అనుకున్నాను. అతను మధ్యలో ఆగి నన్ను కౌగిల్లోకి తీసుకున్నాడు. నేను మెల్లగా అతని వక్షస్థలంపై వాలి కనులు మూసుకున్నాను. ఇంత కాలం ఈ క్షణంకోసమే కాచుకుని ఉన్నానేమో అనిపించింది. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే. ఈ క్షణంచేత పట్టుబడకుండా పారిపోవడానికి యత్నించానేమో ననిపించింది.

అతను నా ముఖాన్ని తన చేతితో నిమిరుతూ నన్ను గట్టిగా ముద్దాడాడు. నేను భయపడినదానిలా అతని మెడ చుట్టూ చేతులు పెనవేశాను. మసకచీకటి. ఆ మసకచీకటిలో అతని ముఖం నాకు ఎంతో విడ్డూరంగాను, విచిత్రంగాను కనుపించింది. ఒక్క క్షణంలో నా శరీరమంతా విమృశ్తు

ప్రవహించినట్లుగా తోచింది. నా కళ్ళల్లో, చెక్కిళ్ళలో చనుల మొసల్లో ఏదో ఝల్లుమన్నట్టు అనిపించింది. ఏదో నూతనానుభూతి నన్ను ఆపాదమస్తకమూ ముంచెత్తింది.

అల్ కాగిలిని వదిలాడు. నేను కొంచెం తొల్రు పడ్డాను. నన్ను చెయ్యి పుచ్చుకుని తోటలోకి నడిపించుకుని తీసుకుని వెళ్ళాడు.

తెల్లవారేవరకూ అతన్ని అలాగే ముద్దాడుతూ ఉంటే ఎంత బావుంటుందా అని యోచిస్తూ అతని వెనకాలే నడిచాను. బెర్ట్రాండ్ కూడా ముద్దుల మహత్యాన్ని అల్ నాకు చవిచూపినంత తీపిగా చవిచూసలేదు.

ఆనందమందిరానికి దోవలో ముద్దు ఒక మజిలీ అని మాత్రమే బెర్ట్రాండ్ అభిప్రాయం. మేము మళ్ళీ హాల్లో ప్రవేశించాం.

‘కొంచెం ఆలస్యమైంది. క్షమించాలి’— అన్నాడు అల్.

‘మించిపోయింది ఏమీలేదు’— అన్నాడు బెర్ట్రాండ్ అదోవిధంగా.

బెర్ట్రాండ్ నావంక చూచాడు. నేను అతనివంక సూటిగా చూడలేక కళ్లు మరల్చుకున్నాను. కాసేపు నా గదిలోకి వెళ్లి ఒంటరిగా ఉండాలని అనిపించింది. తోటలో గడిపిన మధురక్షణాలను ఒకమాటు నెమరు వేసుకోవాలనిపించింది. కాసేపు ఆ క్షణాల జ్ఞాపకాల పూలను నా మనస్సులోని ఒక అరలో దాచుకుంటాను. తరువాత మళ్ళీ తీర్గిగా ఆ పూలను బైటికి తీసి వాసన చూస్తాను.

గదిలో ఒంటరిగా పడుకుని మనస్సనే పుస్తకం తెరిచి జ్ఞాపకాల పుటలను తిరగవేస్తాను. ఆ పేజీల్లో రాసిన రాత నాకు అందంగా ఆనందమయంగా కనుపిస్తే కళ్ళలో దాచుకుంటాను. లేకుంటే ఆ పేజీలు చింపివేస్తాను.

6

మృకుసటి రోజు ఉదయంకూడా మామూలుగా సాగి పోయింది. మెల్లగా చల్లగా నిద్రలేచాను. చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలు మనస్సులో మెదిలాయి. ఈ రోజంతా గడపాలి. ఎలాగ? అబ్బ! ఎందరితోనో మాట్లాడాలి. ఎంతో బరువుగా కనుపించింది ఈ బాధ్యత. ఏంచేయాలో తోచక దిండులో తలదూర్చి పడుకున్నాను.

గతరాత్రి అనుభవాలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. లల్ ముద్దులు మనస్సులో తళుక్కు మన్నాయి. నాలోని ఏదో తెర మెల్లగా తొలగించినట్లు తోచింది. స్నానం చేద్దామని స్నానాల గదిలోకి వెళ్ళాను. గది ముచ్చటగా ఉంది. స్నానం చేస్తూ కులాసాగా పాడుకోసాగాను. గోడలవత్తునుంచి ఎవరిదో పిలుపు వినిపించింది.

‘అబ్బ! నిద్రపోనివ్వరా ఏమిటి!’ — అంటుంది ఆ పిలుపు. చక్కని కంఠస్వరం అది. నిగడుగా ఉంది. లల్ కంఠస్వరం.

అప్పుడు - ఆకంఠస్వరం విన్నప్పుడు నాలో చిత్ర విచిత్రమైన భావాలు గొంగళి పురుగుల్లా ప్రాకులాడ సాగాయి.

నేను ఫ్రాన్యాస్ కన్న పది సంవత్సరాలు ముందుగా పుట్టి ఉన్నట్లువుతే—నేనూ లల్ పెల్లాడి ఉండేవాళ్లం. అతను నాకు భర్త అయి ఉండేవాడు. నేను స్నానం చేస్తూ ఉన్నప్పుడు పాడడానికి వీలులేదని ఆజ్ఞ పెట్టి ఉండేవాడు. ఒకే పక్కలో పడుకుని నిద్రించి ఉండేవాళ్లం. బ్రతుకంతా చిలకా గోరంకల్లా ఎంతో ప్రేమగా తీయగా గడిపి ఉండేవాళ్లం. కాని ఇప్పుడో మరి? ఒక మలుపులేని వీధిలో ప్రయాణం. ఈ గ్రుడ్డి సందులో ఎందుకు అడుగు పెట్టామో మాకే తెలీదు. అడుగు పెట్టే సమయంలోనే భయం వేసింది. స్నానం చేస్తూ ఇలా ఆలోచించసాగాను. ఎంత ఆలోచించినా సమస్య పరిష్కారం కావడంలేదు. చివరకు ఆలోచించకుండా ఉండడమే మేలునిపించింది. ఏది ఎలా జరగవలసి ఉంటే అలా జరుగుతుందనే నిశ్చయానికి వచ్చి ఊరుకున్నాను.

స్నానం ముగించి బట్టలు వేసుకుని అద్దంలో చూచుకున్నాను. చెరిగిన జుట్టు, కోలగా ఉన్న ముఖం, ఏదో విచిత్రమైన భావముద్ర - నాకు నేనే కొత్తగా కనుపించాను. ఈలోగా ఫ్రాన్యాస్ మేడమిదికి వచ్చింది. 'ఏమిటే పిల్లా, ఇంకా ఇక్కడే ఉన్నావ్ - అంతా నీకోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటే - ఏమిటి అలక?' - అన్నది.

'ఏమో నాకు మహా చెడ్డ సిగ్గేస్తోంది' - అన్నాను.

‘అదేమిటి? అచ్చం అస్పృశ్యులై కనుపిస్తున్నావు—చూడు నేనంటే ముసలిదాన్నయిపోయాను’ - అంటూ తన కళ్ళకింద వున్న ముడతలను చూపింది.

నేను నా కొనప్రేళ్లతో ఆవిడకళ్ళను స్పర్శించాను. ‘ఏమైతేనేం? నీ కళ్ళు ఎంతో అందంగా వున్నాయి. ఈ లోకంలో వున్న అందమంతా నీ కళ్ళలోనే గూడు కట్టుకుని వుంది’ - అన్నాను.

‘నువ్వు వట్టి వెర్రిపిల్లవే’ - అంటూ ఆవిడ కిలకిలా నవ్వింది. ‘నువ్వు ఇక్కడ వున్నా నీ మనస్సు మరెక్కడో వుంటుంది’ - అన్నది.

‘అంటే ప్రస్తుతం నేను ప్రేమకలాపంలో లేనన్న మాట.’

ఆవిడ నావంక చూచింది.

‘అక్కాయ్! లల్ అంటే నేను కరిగిపోతాను. నువ్వున్నాకూడా నాకెంతో ఇష్టం. నన్ను నీతో తీసుకుని వెళ్ళవూ?’ - అని అందామనుకున్నాను.

ఆ మాటలు నోటిదాకా వచ్చాయి. కాని ఇంత లోనే సిగ్గేసి ఆపుకున్నాను. ఇంతలో ఆవిడే నన్ను ఇలా ప్రశ్నించింది. ‘మరి బెర్ట్రాండ్ విషయం ఏమిటి? అంతా ముగిసినట్టేనా?’

‘ఊ’ - అన్నాను.

‘మరి, ఆ విషయం అతనితో చెప్పవద్దా?’ -

ఈ ప్రశ్నకు నేనేమీ సమాధానం చెప్పలేదు. మానంగా ఊరుకున్నాను.

ఆవిడ చిరునవ్వు నవ్వింది. 'అవును. నాకు తెలుసు. ఇలాటి విషయాలు చెప్పడం ఎంతో కష్టం... ఇహ పోనిద్దూ భోజనానికి వెడదాం రా'— అంటూ నన్ను చెయ్యి పుచ్చు కుని తీసుకుని వెళ్లింది.

ఇద్దరం ముచ్చట్లు చెప్పుకుంటూ మేడమెట్లు దిగి వెళ్లారు. బట్టలను గురించి, జాకెట్లను గురించి, మరి ఎన్నెన్నో విషయాలు మాట్లాడుకున్నారు. ముఖ్యమైన విషయాలను గురించి మాట్లాడడంకంటే ఇలాటి విషయాలను గురించి మాట్లాడడం ఒక్కోసారి ఎంతో మేలనిపిస్తుంది.

మేము వెళ్లేసరికి బెర్ట్రాండ్, లల్ పక్క పక్కనే కూచుని భోజనం చేస్తూ వున్నారు.

భోజనం ముగించిన తరువాత ఈతకు వెళ్లడాన్ని గురించి ఇద్దరూ ముచ్చటించుకున్నారు.

నేను ఫ్రాన్యూస్ కూడా ఫలహారాలు ముగించాం.

ఈతకు కావలసిన బట్టలన్నీ సర్దుకుని బయలుదేరాం. బెర్ట్రాండ్, అతని తల్లి, ఇతర అతిథులు ఒక కార్లో కూచున్నారు.

నేను, లల్, అతని భార్య మరో కార్లో బయలుదేరాం. 'ఈమాట నువ్వు కారు నడపాలి'— అన్నాడు లల్.

కారు డ్రైవింగు నాకంత అలవాటు లేదు. అయినా యత్నించాను. ఎలాగో ఒకలా కారు నడుస్తూనే వుంది. లల్ నా పక్కనే కూచున్నాడు. ఫ్రాన్యూస్ మటుకు వెనకసీట్లో కూచుని ముచ్చట్లు చెబుతూ ఉన్నది. 'ప్రమాదం జరగకుండా

కారు. తోలవే అమ్మాయ్'- అంటూ నన్ను హెచ్చరిస్తూ వున్నది.

నేనూ కారు నడుపుతూ ఏవేవో ముచ్చట్లు చెబుతూ వున్నాను.

‘నేను ఇంతవరకు ఎన్నడూ సముద్రం అంటే ఎలా వుంటుందో చూడలేదు’ అన్నాను. అంతా ఆశ్చర్యపోయారు.

‘వచ్చేవారం నిన్ను సముద్రందగ్గరికి తీసుకుని వెడతాం’ అన్నాడు లల్.

ఒక క్షణం తరువాత మా కారు ఒక పెద్ద మైదానం చేరుకుంది. పచ్చికబయలు. బయలు మధ్యలో ఒక పెద్ద కొలను. నీలాల నీరు. మేము ఒక్క క్షణంలో బేటింగ్ సూట్లు వేసుకుని కొలను ఒడ్డున నుంచున్నాం.

కొలను దూకాలంటే నాకు మొదట్లో భయం వేసింది. కాని కొలనులో దూకిన వెంటనే భయం ఒక్క క్షణంలో మాయమైపోయింది.

7

నెలవులు ముగిశాయి. మళ్ళీ నగరం చేరుకున్నాం. ఒకరోజు సాయంత్రం లల్ను కలుసుకుంటానని చెప్పాను. ఒక బార్లో సంకేతం ఏర్పరుచుకున్నాం. నేను వెళ్లి చూచే సరికి లల్ అక్కడే వున్నాడు. నేను వెళ్లి అతని పక్కనే కూచుని రెండు విస్కీ ఆర్డర్ చేశాను. ‘బెర్ట్రాండ్ ఎలా వున్నాడు?’- అని ప్రశ్నించాడు లల్.

‘కులాసాగానే వున్నాడు’- అన్నాను.

‘చాలా తల్లకిందులైపోయాడనుకుంటాను’- అని అడిగాడు లల్ అవహేళనగా.

‘అదేం?’

‘అతను వట్టి వెర్రివాడనుకున్నావా?’

‘అయినా అతని విషయం మనం మాట్లాడడం ఎందుకు? అతను...’

‘అంత ముఖ్యమైన వ్యక్తి కాదంటావా?’-

ఈ మాట లల్ కంఠస్వరంలో మరింత అవహేళన కనుపించింది. నేను కోపాన్ని దిగ్గ్రమింగుకోలేకపోయాను.

‘అతను ముఖ్యమైన వ్యక్తి కాదనికాదు నా ఉద్దేశం. కాని అతన్ని గురించి మనం మాట్లాడుకోడం అనవసరం. మరి అంత ప్రధానమైన విషయాలనే మనం మాట్లాడుకోదలిస్తే ఫ్రాన్యూస్ విషయం ఏమిటి?-

లల్ నవ్వాడు. ‘బెక్ట్రాండ్ ఏమాత్రం బాధపడుతున్నాడనే విషయం నాకు తెలీదు.’

‘నేను వివాహం చేసుకుని పది సంవత్సరాలు కావస్తోంది. ఫ్రాన్యూస్ బాధపడిన అనేక క్షణాలను నేను అనుభవంలో చూచాను. నిజంగా నాకు ఎంతో విచారం కలిగింది.’

బక క్షణం పాటు ఇరువురం మాట్లాడుకోకుండా కూచున్నాం. ఇరువురం బహుశా ఆ క్షణంలో ఆవిడను గురించే ఊహించుకుంటూ ఉండవచ్చు.

లల్ విస్కీగ్లాసు ఖాళీచేశాడు. ఒక సినిమా చూచి నట్టుగా అతను విస్కీగ్లాసును ఖాళీచేయడం పరికిస్తూ కూచున్నాను. తరువాత లల్ ఇలా చెప్పసాగాడు: 'చూశావ్ అమ్మాయ్ - నేను ఫ్రాన్యాస్ ను నివాహం చేసుకుని ఇప్పటికి పదిసంవత్సరాలు కావస్తూ ఉంది. నా భార్యను నేను ప్రేమించాను. కాని అప్పుడప్పుడూ నేను ఇతర అమ్మాయిలతో కూడా చిన్నసెజ్ ప్రణయకలాపాలు నడిపాను. వీటిలో చాలా సంఘటనలు ఆవిడకు తెలీదు. ఏవో కొన్ని విషయాలు ఆవిడకు తెలిసినా అంత పట్టించుకునేది కాదు. అసలు నా దృష్టిలో ఇవి అంత ముఖ్యమైన విషయాలు కానే కాదు. నామటుకు నాకు మాత్రమే ముఖ్యం.'

అతను నావంక తిరిగి నా చేతులూ తన చేతుల్లోకి తీసుకుని ఇలా చెప్పసాగాడు. నేను అతని మాటలన్నిటిని శ్రద్ధగా వింటూ కూచున్నాను.

ఇరువురం విస్కీ తాగడం ముగించాం. తరువాత ఏదో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటూ అలా పికార్లు చేశాం. లల్ నవ్వుతూ నాకు ఎన్నెన్నో కబుర్లు చెప్పసాగాడు. నేనూ నవ్వుతూ ఆ కబుర్లన్నీ విన్నాను. నవ్వు ఎవరికైనా ఎంతో ఆరోగ్యకరం. నవ్వు ప్రేమా అక్క చెల్లెండలాంటివి. నవ్వు లేనిదే ప్రేమ లేదు ప్రేమ లేనిదే నవ్వు లేదు.

లల్ తో కాలం గడిపిన తరువాత నేను మళ్ళీ మరో బార్ లోకి వెళ్లాను. మరో 400 ఫ్రాంకులు ఖర్చుచేసి విస్కీ సేవించాను. మనస్సుకెంతో హాయిగా ఉన్నది.

ఈసమయంలో ఎవరైనా నేస్తందొరికితే ఎంశభావం మనా అనిపించింది. అతనితో నామనస్సులో ఉన్న విషయాలన్నీ చెప్పుకుని కొంత ఓదాన్పుపొందవచ్చుగదా అనిపించింది. తరువాత మళ్ళీ మరో సిక్స్త్ గు వెళ్ళాను. అక్కడ హఠాత్తుగా బెర్ట్రాండ్ కనుపించాడు, ఒంటరిగా కూచుని ఉన్నాడు. నేను వెళ్ళి అతనివద్దనే కూచున్నాను. బెర్ట్రాండ్ నావంశచూచాడు. నారాక అతనికి ఆనందం కలిగించినట్లుగా అనిపించింది.

ఇప్పుడే నువ్వు జ్ఞాపకంవచ్చావు. 'కెంటకీ'లో కొత్త స్వరమేళం వచ్చింది. మనం వెడదామా? మనం ఇరువురం కలిసి డాన్సుచేసి ఎన్నిరోజులో కావస్తుంది' అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

ప్రస్తుతం మననద్ద ఒక్కపై సాకూడాలేదు?—అన్నాను.

మొన్నమనం వెళ్ళినప్పుడు నూరిమ్మ నాకు 10,000 ఫ్రాంకులు ఇచ్చింది. మరికొంచెం పానీయాలు పుచ్చుకుని వెడదాం?—అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

కాని ఇప్పుడు 8 గంటలే అవుతుంది. పదిగంటలకు కాని నృత్యమందిరం తెరవదు?—అన్నాను.

అయితే మరికొన్ని పానీయాలు పుచ్చుకుందాం?—అన్నాడు బెర్ట్రాండ్.

నామనస్సు రెపరెపలాడింది. బెర్ట్రాండ్ తో వెళ్ళవచ్చు, సుఖంగా డాన్సుచేయవచ్చు. బెర్ట్రాండ్ ఈరోజు ఎంతో కులాసాగా ఉన్నాడు. త్రాగడం ప్రారంభించాం. విస్కీ-లన్నిటికీ హాయిగా డబ్బువెదజల్లసాగాడు బెర్ట్రాండ్.

అయి దారుసాస్తు తిరిగి ఈయిగా పానీయాలు సేవించాం. పదిగంటలయ్యేసరికి నృత్యమందిరాన్ని చేరాం. అప్పుడే ఆర్కెస్ట్రా శుభివేస్తూ ఉన్నాడు. మేము నృత్యం చేయడానికి మాకోసం ప్రత్యేకంగా ఒకస్థలం ఖాళీగా ఉన్నది. నేనూ బెర్ట్రాండ్ ఆరాత్రి ఎంకోహాయిగా నృత్యంలో విలీనమైపోయాం.

ఆరాత్రంతా త్రాగుదూ, నృత్యం ఉన్నంతమై రెండు స్వరాలు ఒకదానికి ఒకటి పెనవేసుకుని పోయినట్టు నేనూ బెర్ట్రాండ్ ఒకరికొకరం పెనవేసుకునిపోయాం! 4 గంటలు కావస్తూంది. మాబోర్డింగుమూసివేళి ఉంటుంది. బెర్ట్రాండ్ నన్ను తనలాడ్జీకి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. 'ఊ'-అన్నాను. అవును ఈరాత్రి బెర్ట్రాండ్ లాడ్జీకి వెడతాను. అతని గదిలో మంచంమీద పడుకుంటాను. బెర్ట్రాండ్ తియ్యని భావాన్ని నాశరీరంపై భరిస్తాను.

8

తెల్లనారేవరకూ అతనిపక్కనే పడుకున్నాను. తెల్లనారింది. అతను ఇంకా నిద్రిస్తూనేఉన్నాడు. బహుశా ఏదో కలకంటూ ఉంటాడు. నామనస్సుకూడా ఎక్కడికో పరుగెత్తి పోయింది. ఈఇళ్ళుదాటి, ఊల్లుదాటి, పొలాలు, నదులూ, చెల్లూ, పుట్టిలూ గుట్టలూదాటి ఎక్కడికో పరుగెత్తిపోయింది. వెళ్ళివెళ్ళి ఒకతోటలోన చివర ఆగిపోయి నిర్మల ప్రతిమగా మారిపోయింది. ఈ శాశ్వతాత్మను ఇప్పుడు ఈ

నిద్రితునిపై నాలిఉన్న అమ్మాయి ఒక ప్రతిబింబంపూత్రమే ఏమో అనిపిస్తుంది. ఈ అమ్మాయికనుచూపులముందు ఎన్నో జీవన పథాలు తెరుచుకున్నాయి. కొన్ని పథాలను ఈ అమ్మాయి ఏరుకున్నది. మరికొన్ని పథాలను తిరస్కరించింది. ఈ పథాలు ఎగరలేని శిలాపక్షుల్లా గడ్డకట్టుకుని పోయాయి. ఒళ్ళు విరుచుకుని లేచాను. బట్టలు వేసుకున్నాను. బెల్ బ్రాండ్ అప్పుడేనిద్ర లేచాడు. కళ్ళు తెరిచాడు. 'గుడ్ మార్నింగ్' - అన్నాడు. ఆ సాయంకాలం వచ్చి అతన్ని కలుస్తానని చెప్పి నేను నా గదిలోకి వెళ్ళాను. చదువు పండామనుకున్నాను. కాని చదువు కోలేకపోయాను. మధ్యాహ్నం ఎండ కసటెక్కింది. మధ్యాహ్నం భోజనానికి లల్ ఇంటిక వస్తానని చెప్పాను. ఏమీతోచకుండావుంది. సిగరెట్లు కొనుక్కుందామని, బెటిక వెళ్లాను. సిగరెట్లు కొనుక్కుని తిరిగివచ్చి మళ్ళీ ఆలోచిస్తూ కూచున్నాను. ఏమీతోచడంలేదు. కటికలో నుంచి ఆకాశం వంక చూస్తుకూచున్నాను.

జీవితం శూన్యంగా కనుపించసాగింది. జీవితంలో ఆలంబనమంటూ ఏదీ కనుపించలేదు. ఎక్కడా ఏమీలేదు. అంతా ఎడారి. తీరంలేని ప్రయాణం. దోవన వెళ్ళే పాన్డుని చిరుస వ్యూలోకాని, బస్ డ్రైవర్ ముఖంలోకాని, నగర పీఠుల్లో ప్రవాహంలో తోసుకుని వెడుతున్న జనసందోహంలో కాని ఎక్కడా ఏమీలేదు. అంతా శూన్యం. బెల్ బ్రాండ్ ను కూడా నేను ప్రేమించడంలేదు. నాకు, మరేదోకావాలి. నేను మరిదేన్నో వాంఛిస్తున్నాను. ఇలా భావించినప్పుడు నాలో ఏదో ఉద్వేగం కలిగింది, నా సఖురాలు కాథరిన్ కూడా ఇలాటి ఉద్వే

గాన్నే అనుభవించి ఆస్వాదించిన ఊగాలున్నాయి. ప్రేమ! తీయని ప్రేమ! నన్ను ప్రవాహంలా ముంచేత్తే ప్రేమ! కావాలి. నిజమే. కాని... కాని ఎంచేతనోకాని... నిన్ను టినుంచి నేను ఎవరినీ ప్రేమించడంలేదా అనిపిస్తోంది. లల్ బహుశా నాకు దగ్గరవాడై ఉండవచ్చు. కాని నిన్ను టి నుంచి అతన్ని గురించి తలుచుకోడానికి కూడా సాహసించలేక పోతున్నాను. ఒకవిషయమైన అసహ్యంతోను మత్తుతోను పడకగదిలోకి పరుగుతీస్తూ వెళ్లాను. అద్దంలో ముఖాన్ని చూచుకున్నాను. ముఖం ఎంతో వాడిపోయినట్లుగా ఉంది.

పరీక్షలు వచ్చాయి. రాత్రిం బగళ్ళు చదివాను. ఏమైతేనేం కులాసాగావెళ్ళి పరీక్షలకు వ్రాసివచ్చాను. ఒక రోజున లల్ ఫ్రాంకాస్ నన్ను చూచిపోవడానికి వచ్చాడు. పరీక్షలు ముగిసాయి. సెలవులిచ్చాడు. నేను సెలవుల్లో మా ఊరు వెళ్ళాలి. లల్ వద్ద సెలవుపుచ్చుకున్నాను. లల్ సెలవుల్లో ఉత్తరాలు వ్రాస్తూఉంటానని మాటిచ్చాడు. సెలవులు మొదలెట్టాయి.

ద్వితీయభాగము

1

మాడారు మా ఇల్లు పెద్దది విశాలంగా ఉంటుంది. చుట్టూ పెద్ద మైదానం. పచ్చికబయలు. పచ్చగా పట్టుతినాశీ పరిచినట్టుగా ఉంటుంది. దూరంగా యానీసది కనుపిస్తూఉంది నదీతీరంలో చీరఅంచులాఉన్న నురగ, పట్టలు కిలకిలలాడుతూ అకాశంలో ఎగురుతున్నాయి.

మైదానంలో మర్రిచెట్లు చల్లని నీడలు, నీడల్లో పవళించడమంటే నాకెంతో ఇష్టం. తల చెట్టుమొదలకుఆనించి పవళించాను. పైన నీలాలనింగి. పృథ్వి పచ్చని పచ్చికతో మిలమిలలాడుతూ చిత్రవిచిత్రమైన పరిమళాలను ప్రసరిస్తోంది. ఈప్రకృతినాకు చిరపరచితురాలు. పారిస్ తో నాకు పరిచయం ఏర్పడక మునుపే ఈవిశాల ప్రకృతితో నాకు స్నేహపరిచ యాలు ఏర్పడ్డాయి. పారిస్ మారింది. సీల్ నదీతీరం మారింది పారిస్ లో మనుషులూ మారారు. కాని ఈప్రకృతిమటుకు అనాదినుంచీ ఇలాగేఉంది. ఏదో దైవయోగంవల్లనే నేను పరీక్షల్లో గట్టెక్కాను. కాసేపు చెట్టుకిందపడుకుని ఏదో పుస్తకం పేజీలు తిరగవేశాను. తరువాత భోజనంచెయ్యడానికి ఇంట్లోకవెళ్లాను. 15 సంవత్సరాలక్రితం మాఇంట్లో ఒక విషాదసంఘటన జరిగింది. నా చిన్నతమ్ముడు చనిపోయాడు. అనాటినుంచి మాలమ్మ ఆవిషయాన్ని మరచిపోలేకుండా ఉన్నది. ఈనాటికీ ఆవిషాదం మాఇంట్లో చీకటి వెరల్లాగ వ్రేలాడుతునే ఉన్నది.

బెర్ట్రాండ్ నాకో ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఉత్తరంలో పెద్ద విశేషాలేమీలేవు. కెంటకిలో మేము గడిపిన రాత్రిని గురించే ముఖ్యంగా వ్రాశాడు. లల్ దగ్గరనుంచి వార్త లేమీలేవు. ఫ్రాంకాస్ మటుకు టేమసమాచారాలకు విచారిస్తూ ఒక ఉత్తరం వ్రాసింది. ఆ ఉత్తరంలో ఆవిడసంతకం క్రిందనే లల్ కూడా సంతకంచేశాడు. లల్ ను నేను విడిచివచ్చి చాలాకాలం కావస్తుంది. కాని అందువల్ల నేను ఏక్షణంలో కాని విరహబాధను అనుభవించలేదు. అంచాత నేను లల్ ను ప్రేమించడంలేదేమో అనుకున్నాను- ఒకవిధమైన గర్వంతో నూడిరంటే నాకెంతో ఇష్టం. ఈ ఇల్లు నాకెంతో బావుంది. పల్లెపట్టున ఈజీవితంనాకు కొంచెం విసుకెత్తిస్తున్నమాట వాస్తవమే. కాని ఈ నిరామృత్వంలోనే ఒకవిధమైన ఆనందంకనుపిస్తుఉన్నది. ఇక్కడ ఉన్న ఇరుగుపొరుగుతో నేస్తంకలిసింది, హాయిగాకాలం జరిగిపోతుంది. రేపటి సంగతి ఏమిటాఅని ఆలోచనేలేదు, సెలవులుముగిసేవరకూ ఇలాగే కాలందొర్లిపోతుంది. చివరకు ఎలాగవుతేనేం లల్ దగ్గరనుంచి ఒక ఉత్తరంవచ్చింది, సెప్టెంబర్ 2 వ తారీకున అవినాన్ లో ఉంటానని నాకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటానని వ్రాశాడు. వెంటనే నేను అక్కడికెళ్లానని నిశ్చయించుకున్నాను. ఉత్తరంలో పెద్దవిశేషాలేమీలేవు. లల్ మామూలుగా వ్రాసే ధోరణిలోనే ఉత్తరంనడిచింది. సెప్టెంబరు 1 వ తారీఖున బయలుదేరి అవినాన్ వెళ్లాను. మానాన్నా అమ్మా వచ్చి నన్ను స్టేషన్ దగ్గర వదిలారు. నేను 'నెల్లీ

వస్తాను'- అంటూ సెలవుతీసుకున్నప్పుడు మాఅమ్మకళ్ళలో నీళ్లుతిరిగాయి. నాబాల్యాన్ని, నాఅండను విడిచి దూరంగా వెళ్ళడం ఇదే తొలిసారి. ఏమోననిపించింది.

లల్ వద్దనుంచి ఉత్తరంవచ్చిన తరువాత అతన్ని గురించి ఒక విధమైన అనాస క్షమైన అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరుచుకుని నేను అవినాన్‌లో దిగాను. నేను లల్‌ను ప్రేమించానుకాబట్టి అతన్ని కలుసుకోవడానికి వెళ్ళడంలేదు. ఇరువురం ఒకేభాష మాట్లాడుతాం కాబట్టి ఇరువురి మధ్య ఒక విధమైన ఆకర్షణ ఏర్పడిందికాబట్టి లల్‌ను కలుసుకోవడానికి వెదుకున్నాను.

కాని తీరాప్టేషన్ చేరేసరికి లల్ మళ్ళీనన్న ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తాడు. నాకోసం ప్లాబుఫారంమీద కాచుకుని ఉన్నాడు లల్. నన్నుచూడగానే అతనిముఖం ఆనందంతో పకసించింది. నేను రైలువెట్టెదిగిన వెంటనే అతను పరుగు తీస్తూవచ్చి నన్ను కౌగిలించుకున్నాడు.

ఎంచక్కా ఉన్నావు! నీవు వచ్చినందుకు నేనంతో సంతోషిస్తున్నాను'-అన్నాడు లల్.

నీవు ఎంతచక్కగా తయారయ్యావు'-అన్నాను అతనిముఖాన్ని ఒకసారి పరికించిచూచి. నిజంగానే లల్ పూర్వంకంటే ఎంతో బావున్నాడు

మనం అవినాన్‌లో ఉండడం ఎందుకు? ఒకమూల సముద్రతీరానికి వెడదారి అన్నాడు లల్. అతనికాదు స్టేషన్

దగ్గిరే ఆగిఉన్నది. లల్ నానంచీని కాగువెనకస్తీల్లోపడేశాను, నేను కాగుముందుస్తీల్లో కూచున్నాను. కాగు బయలుదేరింది అతను నన్నిలా ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించడం నాకెంతో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. అతనింత కులాసాగాను శుషారూగాను ఉంటాడని నేను ఊహించలేదు. నోడ్డు చక్కగా ఎంతో అందంగా ఉన్నది.

ఇరువంకలా చెట్లు, కాగు సాఫీగా సాగిపోతూఉన్నవి. లల్ సిగరెట్ కాలుస్తూ కాగునడుపుతున్నాను. నేను అతన్ని సిగరెట్ ఇవ్వమని అడిగాను. లల్ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

కులాసాగా ఉందికాదూ? అన్నాను.

చిరునవ్వు నవ్వాను. లల్ కాగునుఆసి నన్ను చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దాడాడు. నేను పల్చగనవ్వాక మళ్ళీ కాగు బయలుదేరింది. సముద్రతీరంలో కాగునిలిచింది. సముద్రం అద్భుతంగా ఉన్నది. సముద్రం ఇంతఅద్భుతంగా ఉంటుందని నేను ఇంతకుముందు దెన్నడూ ఊహించలేదు. ఫ్రాంకాస్ కూడా ఇప్పుడు మాతో ఇక్కడేఉంటే ఎంతబావుండునా అని పించింది. నాకు సముద్రతీరంలో కూచునప్పుడు ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు సముద్రతీరంగాలవలెనే నామనస్సులో చెలరేగ సాగాయి. ఎంతో సేపు సముద్రం ఒడ్డునకూచుని మళ్ళీ ఇంటికి బయలుదేరాము. మేము దూరం వెళ్ళి కొద్దిసేలంగా ఉన్న సముద్రం పాలిపోసాగింది.

క్రోసెటీ వెళ్ళేతోవలో కానెస్ వద్ద లల్ ఒక పెద్ద హోటల్ ముందు కాగును ఆపుచేశాను. ఆహోటల్ ఎంతో

పెద్దది. ఆహూట్ను చూసేసరికే నానుభయంనేళింది. లల్ సరాసరి ఘోట్లలోకి వెళ్ళాడు. యసువల్లే గంభీరంగా కను పించే ఒకవ్యక్తి డెస్క్-దగ్గరకూచుని ఉన్నాడు. ఆవ్యక్తిని చూచినప్పుడు నాకు భూమిలోకి దిగిపోతున్నా నేమోననిపించింది. తగునాన మాకుకగది మాపించారు. గదిపెద్దదిగా విశాలంగావుంది. రెండుకటికీలు. గదిలో అడుగుపెట్టగానే లల్ ఒకసారిగదినంతా కలయచూచాడు. నేను అదోలా ఉన్నాను. లల్ నావంఁచూచి, 'అమగో' మళ్ళీ దిగులుగా కనుపిస్తున్నావు. వెళ్ళిస్తానంచేసిరా. దిగుళ్ళన్నీ పోతాయి' అన్నాడు. లల్ చెప్పినమాటలో నిజంలేకపోలేదు. స్నానం చేసి వచ్చాను. స్నానంచేసిన తగువాన నాకెంతో హాయిగా అనిపించింది. బాల్కనీ దగ్గర లల్ ప్రక్కనే నిల్చుని విస్కీ సేవిస్తూ ఎన్నెన్నో కబుర్లు చెప్పసాగాడు. తగునాన ఇద్దరం కలిసి భోజనానికివెళ్ళాం. భోజనం ముందు ఇసుపురం ప్రాంతాన్ని గురించి బెన్ట్రాండ్ను గురించి మాట్లాడుకున్నాం.

2

మరోవ్యక్తితో కలిసి నివసించడమనేది చాలాక్లిష్టమైన విషయమని ఎందరోచెప్పగా నేను వినాను. సిద్ధాంతంగా చెప్పడానికి. ఈమాట బాగానేఉన్నదికాని ఆచరణలో మునుపు ఇదినిజంకాదని లల్తో నేను గడిపిన వౌద్ధిలో జాల అనుభవంలోనుతేలింది. అతనితో కలిసి ఉన్నంతకాలం గానూ తీరికచిక్కుండుకునే అనవశం లేనందునల్ల ఈ మాట

నిజమని అంటున్నాను. అలా ప్రీతిక చిక్కుంచుకుంటే అతను విసిగిపోతాడేమోనని నా భయం. ఇతరులు నన్ను విసుకెత్తించినా నేను భరించగల నేమోకాని, మరొకరి నావల్ల విసుకెత్తితే ముఱుకు నేను భరించలేను. అయినా లుక్ నో కలిసి నివసించడమేది పెద్దకష్టమైన విషయం కాదు. లుక్ మనల్ని ప్రశ్నలతో గుంచెత్తాడు. ఎప్పుడూ కలాసాగా హాయిగా ఉంటాడు. అలాంటి లుక్ తో కలిసి కలక్షేపం చెయ్యడం ఒక పండగవంటిదే అవుతుంది. కాని ఇంకేమిటిగిస్తుందని ఎలా అనుకోడం?

ఇంతేకాదు. మా ఇద్దరిమధ్య ఎన్నో సామ్యాలున్నాయి. నడకలో, చూటలో, అలవాట్లలో మా ఇద్దరిపద్ధతులూ ఒకేరకంగా కనిపిస్తాయి. మా శరీరాలు కూడా పరస్పరం అతికినట్టుగా సరిపోయాయి. ఇరువురం పేమికులం. అంతేకాదు. స్నేహితులం కూడా. ఇరువురం కలిసి మెలసి టరేనియల్ సాగరనీలజలాల్లో ఈదులాడాలి. ఇరువురం కలిసి విందులను ఆగగించాలి. ఎన్నో కబుర్లు ఒకరిచెవుల్లో ఒకరం : ఊదుకున్నాం.

ఒక్కొక్కసారి రతి కీడ సుగిసినపిదప లాలింపులతో హాయిహాయిగా తీయతీయగా నేను లుక్ కౌగిలిలో సొమ్మసిల్లినప్పుడు 'లుక్' నన్ను ప్రేమించవూ! నన్ను ప్రేమించు. ప్రేమించడానికే నువ్వం యత్నిద్దాం'- అని లుక్ ను అతిచూలాలనిపించింది. కాని నేనెన్నడూ అలాటి కలాటలను అనేకాన్ని కాదు.

అంతటితో ఇంతకృత్రిమమే ఊహించుకొన్నది. ఇంతచక్కని ముఖాన్ని చూసి ఇదివరకు ఎన్నడూ పేమించిఉండలేదు. చివరకు అంతచక్కని శృంగారకావ్యం నేను ప్రేమించాను. చెక్కెళ్లు చిరుమనస్సుగా నీవనించేవి. అలాని చల్లనిచెక్కెళ్లు నాముఖాన్ని అలాగే గట్టిగా ఒత్తుకున్నాను. చిరుగడ్డం అప్పుడప్పుడే మురుస్తున్న గడ్డాన్ని గట్టిగా చెక్కెళ్లికి ఒత్తుకుంటే అబ్బ! ఎంతో మృదుగా ఉంటుంది!

ఇప్పుడుగాను అర్థమైంది. ప్రౌన్స్ ఆల్బర్ట్స్ చెక్కెళ్లు గురించి అంత పెద్ద సత్యం ఎందుకని వ్రాశారో లాల్ కూడా నాశరీర సౌందర్యాని గురించి ఎన్నో విషయాలు చెప్పేవాడు. నాదశ్చ పులక రేతేడి. ఒకనాడంబుక్క నాణేన్ని గురించి చర్చిస్తున్నట్లుగా నాశరీరాన్ని గురించి చర్చించే వారు అయినప్పటికీ మాసంభాషణలలో ముఖ్యమైంది కామం కాదు. అంతాన్న అతీతమైనది మరేదో మాసంభాషణలలో కనుపించేది. భోజనం ముగించి నేనూ లాల్ తిరిగి బార్ కు వెళ్ళాం.

ఎంతోమనూ, సాయం సమయం-ఆనే రికార్డు నేయమని అడిగాను లాల్.

‘ఈసారింటే నీకెంతో ఇష్టంకదా!’-అని అడిగాను లాల్.

‘ఏలా కనిపెట్టగలిగావు?’-అని ప్రశ్నించాను.

‘ఈసారింటూవుంటే నీకు బెస్ట్ ట్రాండ్ జ్ఞాపకం వస్తాడనుకదా!’- అన్నాను లాల్.

అవునన్నాను.

నాకళ్ళలో ఎందుచేతనో కాని నీళ్ళు తిరిగాయి. లల్ చేబుగుమాలతో నాకన్నీరు తుడిచి నన్ను కౌగిల్లొక్క తీసుకున్నాడు.

‘రా, నృత్యంచేదాం’-అన్నాడు.

బెర్రాంక్షకు ఎంతో ప్రీతికరమైన ఆచాట వినిపిస్తూ ఉండగా మేమిద్దరం కలసి నృత్యం చేయనాగాం. మేము నృత్యంచేస్తూఉండగా లల్ హఠాత్తుగా నన్నుగట్టిగా కౌగిలించుకున్నాడు.

* * *

*

*

*

ఆవారం గడిచిపోయింది. నృత్యాలు, ప్రణయరహస్యాలు, గుసగుసలు, సముదతీరాన షేకార్లు, ఇలా ఆవారం స్వప్నంలా గడిచిపోయింది. మేము ఎంతో అలసిపోతూ రాత్రులు నిద్రలేనందువల్ల మాముఖాలకాంతి హీనంగా కనుపిస్తున్నాయి.

ఇక మేము ఆహోటల్ నుంచి ప్రయాణం కట్టవలసిన ఉదయంసచ్చింది? ఆ ఉదయం ఎంచాతనోకాని లల్ నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడా అనిపించింది నాకు. అయినా నాలో ఏదో ఒక అవ్యక్తమైన దిగులు పొగతీగలా సాగింది?

‘ఫ్రాంక నే నీకోసం ఎదుగుచూస్తూ ఉంటుందనుకుంటాను’-అన్నాను.

‘ఆవిషయం ఏదో ఒకవిధంగా సర్దుబాటు చేసుకొన వచ్చు’ కాని నిన్ను కాని కానెననుకాని నేను వదిలి వెళ్ళి దలుచుకోలేదు’- అన్నాడు లల్.

‘అవును నాకూ అలానే అనిపిస్తున్నది’-అన్నాను.

అదే గొంతక లల్ గొంతుకే నా గొంతుకలో ప్రతి ధ్వనిస్తున్నదా అనిపించింది.

మరోసారి లల్ నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడనేభావం నాలో తళుక్కున మెరుపుతీగెలా మెరిసింది.

*

*

*

*

హోటల్ ముందు కూచునిఉన్నాను. నాలో ఒకవిధ మైన సంతృప్తి. దూరంగా నీలంగా సముద్రం కనిపిస్తూ ఉన్నది. అక్కడక్కడ ఎదుగుఎదురుగా కొందరు ఆంగ్లేయ స్త్రీలు కూచునివున్నారు. లల్ ఏదోపని చూసుకుని రావడానికి ఊళ్ళోకివెళ్ళాడు. నన్నుకూడా తనతో రమ్మన్నాడు. కాని నాకు ఒంటిగావుండాలని అనిపించి, ఇక్కడే కూచున్నాను. ఒంటిరిగాకూర్చున్నాను. అలసటగా ఉంది. ఆవులింతలు, తలతిరిగిపోతూంది. సిగరెట్ వెలిగించడానికికూడా ఓపికలేదు. బద్ధకం. వేళ్ళుబణుకుతున్నాయి. లేవండి నా చెక్కిల్పైపడి మిలమిల లాడుతూవున్నది. నాలో మెల్ల మెల్లగా ఏదోఅంత శ్వాంతి నిండుకున్నది. ‘ఒక్కొక్కసారి అలసిపోయినప్పుడు మనకు ఎంతోసుఖంగా ఉంటుంటే- అన్నాడు లల్ ఒకసారి. ఈమాటనిజమేనని ఇప్పుడునాకు తోచింట ఒకకుర్రాడు నావక్కనుంచే నన్నుచూస్తూ

వెళ్ళాడు. ఎంతో అందంగా ఉన్నాడు కుర్రాడు. అనురాగి వంకచూచి చూడనట్లుగా చూశాను.

హఠాత్తుగా నాకూ సముద్రానికి మధ్య పొగమంచు కమ్ముకొచ్చింది. నాచుదిటిమంచి చెమట ధారలుగా కారు తూంది. ఏకోభయం బహుశా మృత్యువంటే ఇలానే ఉంటుందా ఏమిటా అనిపించింది. మృత్యువు చాలా విచిత్రమైనది. మృత్యువు మన సమీపానికి వచ్చిందని అనుకున్నప్పుడు మనకు మనజీవితంలోని ఎన్నెన్నో తీయని విషయాలు జ్ఞాపకానికి వస్తాయి. అలాగే ఈక్షణంలో. నాకు చారీస్, పుస్తకాలు, కొన్ని సెంటుపరిమణాలు, గతి, మరెన్నో విషయాలు జ్ఞాపకానికి వచ్చాయి. లోకు గాకు ఒక దైవనిర్మితమైన అవినాభావ సంబంధం ఉన్నట్లుగా అనిపించింది. మమ్మల్నిద్దరినీ ఈశ్వరుడు ఒకరికోసం ఒకరిని సృష్టించాడా అనిపించింది. కాని విధాత ఈ ఒక్క- విషయాన్ని మటుకే నూ నొసట్రవాసి ఊరుకోలేదు. లో నన్నువదిలి వేయాలని, ఆ తరువాత నేనుమళ్ళీ కొత్తగా ఒక నూతన ప్రణయాంకం ప్రారంభించాలని కూడా విధాత లిఖించాడు. మూడునిమిషాలు ఇలా ఆలోచనలతో గడిచాయి. దూరంగా కూచుని ఉన్న ఒక ఆంగ్లేయ స్త్రీ నావంక తేరిపారచూచింది. అవిడ నావంక అలా తదేకంగా చూచినప్పుడు నాకు ఎంచేతనో కాని సిగ్గుకలిగింది. నేనూ అవిడవంక తిరిగిచూశాను. ఒక భాష తెలియని ఇరువురు వ్యక్తులు ఒకరివంక ఒకరు అలా తేరి పారచూచుకోడం ఎంతో విచిత్రంగా కనుపించింది. ఆసందిమనే దానికి చరిత్రంటూ ఉండదు. అందుచేత కానెస్

మేము గడిపిన ఈకొద్దికాలం నాకు బాగా జ్ఞాపకం. సిగరెట్లను
ముత్రము చేర్చి విడిచివేసేవాం. కొన్ని విషయాల పూర్వకాలైన
జువాలు, లోనవ్వ, వేసవి పరిమళం- తప్పకుండా జ్ఞాపకం
లేవు. ఒకనాటి ఉదయం నాకు బాగా జ్ఞాపకం. సముద్రం
ఒడ్డున లో తీరంలో కూచుని ఉన్నాను. నేను సముద్రంలో
ఈశకొట్టడానికి బిల్లుచెప్ప ను ఎక్కడ, సముద్రంలో దూర
లోయేసమయంలో నేను లో వంకచూచాను. అమ్మయ్యో!
అన్నట్టుగా లో నావంకచూచాను. నేను సముద్రంలో ఈది,
ఒకకువచ్చి అలసిపోయి లో ఒప్పవాలిపోయాను.

‘ఏమిటి? వెరినెత్తదా? ఎంతసాహసం చేశావు?’-
అన్నాడు లో.

‘అవున’న్నాను. ఈసంఘటన నాకు బాగా జ్ఞాపకం.
తరువాత చాలాసేపు సముద్రం ఒడ్డునే నిద్రపోయాను. నిద్ర
లేచి చూచేసరికి బాగా పొద్దుగూకింది. బీచి భాళిగా ఉన్నది.
నాకు బాగా దాహం వేస్తున్నది. లో సిగరెట్ కాలుస్తూ
నాపక్కనే కూచుని ఉన్నాను. సముద్రంవంక తదేకంగా
చూస్తూ ఉన్నాను. నేను నిద్రలేచానన్న స్మృతికూడా
లేకుండా నేను అలాగే సముద్రంఒడ్డున కాసేపుపడుకున్నాను.

‘పక్కనే ఒక స్త్రీ నిద్రపోతుంది. ఆవిడ పక్కన ఒక
వ్యక్తి కూచుని ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉన్నాను. బహుశా ఇతను
ఏవిషయాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ ఉండవచ్చు’-అని తం
పోయసాగాను.

‘నిద్రలేచావా?’-అని అడిగాడు లల్.

‘ఊ’-అన్నాను.

‘చాలాసేపు నిద్రించావు’- అన్నాడు లల్.

* * * * *

మేము ఇక్కడినుంచిఇంటికి వెళ్ళవలసినరోజువచ్చింది. కాని ఈ విషయాన్ని మేము ఒకరి నొకరం చెప్పకోలేదు. ఎంచాతనోకాని ఈవిషయాన్ని ఒకరికి ఒకరం చెప్పకోవా లంటే మాకేభయం వేసింది. ఇరువురిలోనూ దాగిఉన్న ఉద్వేగాలు హఠాత్తుగా బైటపడిపోతాయేమోనని భయం. ఆ రాత్రంతా నాకు సరిగా నిద్రపట్టలేదు. ఒకవిధమైన భయం ఎన్నోసార్లు నిద్రమధ్యలో లేచి పక్కన లోడున్నాడా? లేదా? అని వెదకి చూచాను.

మా తిరుగుడు ప్రయాణం సుఖంగానే సాగింది. కొంతదూరం నేను కారునడిపాను. మరికొంతదూరం లల్ కారునడిపాడు. ఆరాత్రే మేము పారిస్ చేరుకోగలమని చెబుతూ మరుసటిరోజు నన్ను విందుకు రమ్మని ఆహ్వానించాడు లల్. ఫ్రాంకాస్కూడా ఈరెండు వారాలలోనే పుట్టింటికి వెళ్ళింది. మేము పారిస్ చేరుకునేసరికి ఫ్రాంకాస్ వచ్చి ఉంటుంది.

ఇదంతా నాకు కలవరింశలతో కూడిన కలలాగ కనుపిస్తూవున్నది. మేము పారిస్ చేరుకునేసరికి రాత్రిబాగా ప్రొద్దెక్కింది. లల్ ముఖంవంక చూచాను. లల్ ముఖం బాగా వాడిపోయి ఉన్నది. ప్రయాణంబడలిక కనుపిస్తూంది. హఠాత్తుగా నాలో నాలో ఏదో లోపం రాజుకుంది.

తృతీయధాగము

1

పారిస్ నాకు అపరిచితమైన పట్టుకాదు. పారిస్‌లో
 నేను ఇప్పుడు కొత్తగా స్నేహం కలుపుకోవలసిన అవసరం
 లేదు. కాని పారిస్ నగరంలో నాకు ఇన్నాచ్యు పరిచయం
 ఉన్నప్పటికీ ఇప్పుడు మళ్ళీ పారిస్ నాకు కొత్తనగరంగా
 కనుపించింది. పారిస్ నగర వీధుల్లో నేను నడుస్తూ ఉన్న
 ప్పుడు, అడుగడుగునా కొత్త కొత్త అందాలు విందుకూ కను
 పించాయి. మూడుకోజులు మళ్ళీ నగరాన్ని మూలమూలంగా
 కలయమాడడంతోనే సరిపోయింది. లోలో గడిపిన ప్రణా
 యానుభవాన్నికూడా విస్మరించాను. కాతి లల్ ప్రజాపకం
 వచ్చేనాడు. లల్ ప్రక్కనే ఉన్న జేమోలని వెదికేదాన్ని.
 లల్ ప్రక్కన లేకపోవడం ఎంతో అసహజంగాను అసంద
 ర్భంగాను తోచేది. అయినా మేముగడిపిన రెండునారాల
 అనుభవం నామనస్సులో ఇప్పుడిప్పుడే రూపురేఖలు ఏర్ప
 రచుకుంటూ ఉన్నది. అదేచిత్రమోకాని నామనస్సులో
 వైఫల్యానికి చూగుగా ఆశ చివుకులెత్తింది. బెట్రాండు
 స్వర్గంలోనే పారిస్ వస్తాడని వినాను. అశన్నికలు పుకోవాలి.
 కలుసుకుంటే అశనితో ఏంమాట్లాడాలనే సమస్య నన్ను
 ఎదుర్కొన్నది. బెట్రాండు నన్ను మళ్ళీ శన కౌగిల్లోకి
 తీసుకోవానికి యత్నిస్తాడు. ఆవిషయం గాకు తెలుసు. కాని
 ఎలా భరించడం? లల్ శరీరంలో పెనవేసుకుని పోయిన
 నాశరీరాన్ని బెట్రాండుకు అప్పగించడంఎలా? లల్ శరీర

నుంచి కబురేమీరాలేదు. అనుకుంటే రోజుకూడా లల్ దగ్గరనుంచి కబురువస్తుందని వేచిఉన్నాను. కాని లల్ దగ్గరనుంచి కబురేమీరాలేదు. బహుశా ఫ్రాంకాస్ ఏదోపేచీపెట్టి ఉంటుందని అనుకున్నాను. ఈసూట స్ఫురించినప్పుడు నా కెంకో సిగ్గుకలిగింది. నేనువట్టిఅశక్తురాలనేమో అనిపించింది. వచ్చేపడాది ఏంచదవాలో ఆలోచిస్తూ కాసేపు అటూఇటూ పచార్లుచేశాను. ముందు 'లా' చనువుదామచుకున్నాను. కానీ 'లా' కంటే కూడా నా ప్రవృత్తికిఎక్కువదగ్గరైన విషయాన్ని చదవాలని అనుకున్నాను. లల్, నన్ను తనస్నేహితుడైన ఒకవార్త పత్రికసంపాదకునికి పరిచయం చేస్తానని వాగ్దానంచేశాడు.

రెండు రోజులుగడిచాయి. లల్ దగ్గరనుంచి కబురు లేదు. అతన్నిచూడకుండా ఉండలేకపోయాను. అతన్నిచూడాలనికోరుతూ ఒకచీటీ వ్రాసి పంపాను. లల్ మనుసటిరోజునవచ్చినన్న కలుసుకున్నాడు. ఫ్రాంకాస్ ను తీసుకుని రావడానికి ఆవిడఛుట్టినింటికి వెళ్ళాడట. అందుచేత నన్ను కలుసుకోలేక పోయానన్నాడు లల్. అతని కంఠస్వరంలో ఏదోమూర్ఛకను విన్నాడంది. అతనికంఠస్వరం పూర్వంలాగలేదు. అతను మాట్లాడుతూ ఉన్నప్పుడు నేను ఇలా ఊహించసాగాను. మేము ఇరువురం తిరిగి ఏహోటల్లో కలుసుకుంటా. లల్ నన్ను తనకొగ్గిల్లోకి తీసుకుంటాడు. కలుసుకోడానికి రెండు రోజులు ఆలస్యమైనందుకు నన్ను తామించమని అనుకున్నాడు. కాని అలాటిదేమీ జరగలేదు. ఇరువురం హోటల్లో కలుసు

కున్నాం. అంతే లో నన్ను క్షమించమని కోరలేదు. ఫ్రాంకాస్ కలానాగా ఉన్నదని చెప్పాడు అంతే.

‘నావ్యచాలా చక్కినిపల్లవి’- అంటూ నాలరిచేతిని ముద్దాడాడు. లోలో నాకు చాలామాన్సు కనుపించింది. లో నాకు దూరమైపోతున్నాడా అనిపించింది. అతనూ నేనూ ఎంతో సేపు మాట్లాడుకున్నాం. కాని ఆనూటలు కాగితపుప్రూలు. లో ‘ఇహవెడతా’ నన్నాడు. నాకెంతో కోపంవచ్చింది.

‘నన్నుఒంటిగా వదిలివెడతావా!’-అని ముఖాన్నే అడగాలనిపించింది.

కెండురోజులు ఎలాగో ఒకలా గడిచాయి. చూసిన సినిమా చూడకుండా చూశాను. నేను నివసిస్తున్నగడే నాకు కొత్తగా కనుపించింది. చక్కగా ముస్తాబుచేసుకుని లోను చూదామని బయలుదేరాను. లో ఇంటికి చేరేసరికి ఎంచా తనో కాని భయంవేసింది. బెల్ మ్రోగించాను. ఫ్రాంకాస్ వచ్చి విలుపైరిచింది. అవిడ చల్లని చిరునవ్వు నన్ను కొంచెం ఓదార్చింది.

ఫ్రాంకాస్ చాల విచిత్రమయిన మనిషి. నిండుకుండ లాంటిది. అవిడ భర్త అవిడకు అన్యాయము చేసాడనే విషయము అవిడను యెప్పుడూ కలవర పరచలేదు. ముగ్గురంకిలసి భోజనానికి కూర్చున్నాము. లో మధ్యమధ్యలో యేవేవో కబుర్లు చెప్పనాగాడు. శరువాత సంభాషణ బెల్ట్రాండు మీదికి మరలింది. అతను వచ్చేసరికి నేను ఈడోభ్యవ్రండ నేమో అన్నాను. ఎక్కడికివెళతావేంటి అని అడిగాడు లో.

కొన్నాళ్లు మానాన్న గారింటికి వెళ్ళి, కొన్నాళ్లు అక్కడవుండి
 ఎద్దామనుకుంటున్నాను. 'మళ్ళీయెప్పుడు వస్తావేమిటి' అని
 ఫ్రాంకాస్ అడిగింది. రెండు నెలల్లో తిరిగివస్తానన్నాను.
 ఆవిడగావంకిచూసింది. చేను ఆవిడవంకిచూసాను. లర్ గామ
 ఫోనుతీసికొని రావడానికి వెళ్ళాడు. ఫ్రాంకాస్ నాభుజము
 మీదచేయివేసి 'నీవువూరివెళ్ళిన తరువాత ఒకపుత్తెరమును
 వ్రాస్తావుమా' అన్నది. లర్ రికార్డువేశాడు. ఈపాటంటే
 నాకెంతో యిష్టంఅని అన్నాడు. ఆరోజు ఆదంపతులకు ఒక
 నాటకశాలనుండి ఆహ్వానమువచ్చింది. ఫ్రాంకాస్ వారితో
 నన్నుకూడా రమ్మని ఆహ్వానించింది. నన్ను తనగదిలోనికి
 తీసికొనిపోయి తనకోటునాకుతోడిగిరి. 'ఈకోటునీకు పెద్ద
 దియిసట్టుగావుందే అమ్మాయి అంద' ఫ్రాంకాస్. ముగ్గుటం
 కలిసి నాటకశాలకు వెళ్ళాం. నాటకశాలలోవున్న పెద్దల నంద
 రిని చూపుతూ వారి వివరాలని చెప్పింది నాకు ఫ్రాంకాస్.
 నాటకమునుండి తిరిగివచ్చినతర్వాత నాగదికివెళ్ళాను. ఆమెకు
 సటిరోజుడేదియన్న మాన్నగారింటికప్రయాణంకిట్టాను. కొ

2

యానే నది క్షీణించి దూరంగా వెండి తీగలాకనుపిస్తూ
 ఉంది. మాట్లాడు ఉండలేక పోయాను. కాలంబరువుగా కను
 పించింది. ఒక్క వారంలోనే తిరిగి పారిస్ వచ్చాను. నేను
 పారిస్ ఎస్టాంటే సూరిమ్మ హానాత్తుగా నాదగ్గరికివచ్చి
 'సమే అమ్మాయ్, మనస్సు బాగాలేదా?' అనిప్రశ్నించింది.

'ఏంలేదమ్మా బాగానేఉన్నాను' - అని ఆవిడకు నచ్చచెప్పాను

నేను పారిస్ లో నాబోర్డర్ హౌస్ ను చేరుకునేసరికి

నాగదిలో ఒకిచీటీ కనుపించింది. బెట్రాండు వాసిన చీటిఅది. నాయంకాలం ఆగుంటలకు బెట్రాండును కలుసుకున్నాను. 'ఎంతో చక్కగా సూరయ్యావుమా' - అన్నాడు బెట్రాండు సన్నుచూడగానే నేను చిరునవ్వు నవ్వాను. బెట్రాండు ఇప్పుడు గంభీరంగా కనుపెట్టాడన్నాడు. కాని ఇప్పుడు నాకు బెట్రాండులో అవసరం ఏమిటి? నామనస్సుచంతాలలో మూరగొన్నాడు. 'అమ్మాయ్ నవ్వు లోను ప్రేమిస్తున్నావుకదూ!' - అన్నాడు బెట్రాండు నాకు చిరాకైంది. 'ప్రేమఅనే వస్తావన తెనేలేదు. మేము ఇంపురం ఒకరిని ఒకరం అర్థంచేసుకున్నాం. అంతే' అన్నాను. 'అమ్మాయ్ నన్ను నమ్మరా! ఏదిఏమైనా ను నిచ్చే ప్రేమిస్తాను' - అన్నాడు. నాకు జాలివేళింది. కన్నీళ్ళు తిరిగాయి. 'వస్తాను బెట్రాండు' - అంటూ సెలవుతీసుకున్నెళ్ళిపోయాను.

*

*

*

కాథరిన్ ను చూడడానిని వెళ్ళాను. నేను వెళ్లేసరికి కాథరిన్ నాగదిలో మంచంమీద కూచునిఉంది. నన్ను చూడగానే ఎకటడా కావచ్చి నన్ను ఆహ్వానించి లోనికి తీసికొనివెళ్ళింది.

'అమ్మాయ్, నన్నుక్షమించు బెట్రాండులో నేను ఏవిషయమూ చెప్పకుండాఉండి ఉండవలసింది' - అన్నది.

చెబితే వచ్చిన ప్రమాదంలేదు' - అన్నాను. కాథరిన్ చిరునవ్వునవ్వింది.

'అసలు ఏదేమిటి? చెప్పరా?' - అన్నది.

‘ఏమందికథ? ఏమీలేదు. రెండువారాలచాటురితరా
లో నాకునచ్చిన ఒక వ్యక్తితో కాలంగడిపాను. అంతే’ అన్నాను.

‘అతను పెళ్ళయిన వ్యక్తికమా!’ - అన్నది కాథరిన్ పెద్ద
తెలివి తేటలను ప్రదర్శిస్తూ ఉన్నట్టు.

‘ఉహూ. వట్టి చెవిటి మొద్దు’ - అన్నాను వెక్క-రింతగా.

‘అమ్మాయ్ - నీమనస్సు మనస్సులో ఉన్నట్టుగాలేదు.
నాయంకాలం నాతోరా. అలా ఎక్కడికైనా హోటల్ కు
వెళ్ళి కాలక్షేపం చేద్దాం! సాహిత్యమంటే ఎంతో అభి
మానం ఉన్న ఒక స్నేహితుణ్ణి నీకు పరిచయం చేస్తాను’ -
అన్నది కాథరిన్.

*

*

*

ఆమె సటిరోజువరకూ నేను లల్ కు ఫోన్ చేయలేదు.
ఎంతో అలసటగా ఉన్నది. జీవితరంగం రాటంలా తిరుగు
తూంది. కేంద్రం లల్ అతనొక్కడే నన్ను ఆర్థంచేసుకోగల
వ్యక్తి. నాకు సహాయం చేయగల వ్యక్తి. అతను నాకు నాజీవి
తంలో ఎంతో అవసరం.

ఒక్క ముక్కలో నామనస్సులో ఉన్న మాట చెప్పా
లంటే నేను లల్ ను ప్రేమించాననాలి. అతనితో కలిసి మళ్ళీ
హోటల్ కు వెడుతున్నాను. రత్తి కీడ జరిపిన తరువాత లల్
వెళ్ళికిలా పడుకుని కళ్లు మూసుకుని ‘నన్ను ముద్దాడవు’ - అని
అడిగాడు.

నేను వెంటనే అతన్ని ముద్దాడాను.

‘నీవు నిద్రమత్తుగా ఉన్నట్టున్నావు’ - అన్నాడు లల్.

‘నువ్వు ఒక చిన్న ‘జంతువు’వి జంతువులకు సలిపితిరన

3

తరువాత దాహం వేస్తుంది. తేదా నిద్ర వస్తుంది'-అన్నాడు.

'నీవంటే నాకెంత ఇష్టమో అన్న విషయాన్ని మరిచి తలపోస్తున్నాను'-అన్నాడు.

'నీవంటే మునుకు నాకు ఇష్టం లేదా?'-అన్నాడు లల్.

ఇక వరం నవ్వుకున్నాం. అతడు చచ్చుమట్టి బోర్డింగ్ హౌసుకు తెచ్చి వదిలివెళ్లాడు.

ఆ ముకుసటిరోజు చ మళ్ళీ నారింటికి ఎంకుకు వెళ్లాల్సి.

4

ముకుసటిరోజు ఉదయం కులాసాగా నిదలేచాడు. నిద్ర హాయిగా పట్టిన రాత్రులకంటే నిద్ర పట్టని రాత్రులేనాకు ఎంతో సుఖంగా కనుపిస్తాయి. నిద్ర లేచి కిటికి దగ్గరికి వెళ్లాడు. గాలి చల్లగా వీస్తున్నది. ఒక మూడు అద్దంలో ముఖించగా చూ కొనిమళ్ళీ పక్కమీది పడుకున్నాను!

'గది మంచులా గడ్డకలుకుని పోతుంది'- అన్నాను బిగ్గరగా

'అమ్మాయ్! ప్రస్తుతం నీవు ప్రణయయాలాపంగా వున్నావు. అంచాతనీకు షికార్లు - స్నేహితులతో పిచ్చా పాటి ఇలాటివి అవసరం'- అనుకున్నాను. తరువాత స్నానం చేసి లల్ దంపతులతో విందు ఆరగించడానికి బయలు దేరాను. లల్ ఇంటికి చేరేసరికి మరో అతిథి కూడా అక్కడే ఉన్నాడు. లల్ ఇంకా ఆసీనునూంచిరా లేదు. మేము పిచ్చా పాటీ మాట్లాడుకుంటూ ఉండగా లల్ వచ్చాడు. రాగానే కొత్త అతిథిని పరిచించాడు. మా ప్రక్కనే ఒక కుర్చీలో

కూచున్నాడు. ఫ్రాంకాస్ లోనంకి చూచి ఓమూలు చిగు నవ్వు నవ్వింది.

‘పిచ్చినాడా! నువ్వు అమ్మాయిలాగానే చిక్కిపోయావు. ఏమైనా ఈనాటకానికి నేను తెలిపినదలచుకున్నాను. నేను బెర్ట్రాండుతో ఒకవిషయం చెప్పినాను’- అన్నది ఆవిడ. శకువాన బెర్ట్రాండుతో తానుచెప్పినదన్న విషయం ఏరోమాకు వివరించిచెప్పింది. కేసుమూలుకల్లో సంభాషణ సారంభించలేదు. ఆవిడ, సాన్నిధ్యంలో లోలో చూటలబంతుల ఆట ఆడడం గానం శబ్దప్రసంగాను.

శకువాన నేను లోను తరుచుగా కలుసుకోడం మానేశాను. ఒక సారి బాక్లో లో కలుపించాను. కాని పరస్పరం క్షేమసమాచారాలు మాత్రం విచారించుకుని ఎవరిదోవన నానునెల్లాం.

ఏమైనా ఒక వినాహితుని ప్రియురాలిగా ఉండడానికి మటుకు నేనుసృష్టించబడలేదన్న విషయంనాకు స్పష్టమైంది. నేను లోను పేమించినచూట వాస్తవమే. నేను కాలం ఎలాగనుపుతున్నానని లో ప్రశ్నించాను. వాస్తవకాలు చదువుకుంటూ ఉన్నానని చెప్పాను. కాని ఈనాట నిజంకాదు. నేను వాస్తవకాలు చదువుకోడమూలేదు. సినిమాలకు వెళ్ళడమూలేదు. ఒకరోజున అలియన్ అనేమి గుడికి ఈ కథంతా చెప్పాను. మేము మైళ్లు మైళ్లు చుట్టూ ఈవిషయాన్ని ఒకనవల గురించి చర్చించినట్లుగా చర్చించాము. ‘ఒక రోజుకు ఈనాటకం సుగిసిపోకపోదు. ఆనెలలు కావచ్చు లేక ఒకసంవత్సరం కావచ్చు. కాని అనాడు నీవుఈవిష

యాన్ని గురించేనప్పుతూ ప్రస్తావిస్తావు'-అన్నాడు మిత్రుడు
'లల్ నన్ను ప్రేమించడం లేదేమో'- అనుకున్నాడు
నాలోనేను. ఈభావంనామనస్సులో తళుక్కున మెరిసేసరికి
ఎవరో నాగుండెల్లో బాకుపెట్టి పొడిచినట్టయింది. నిజంగానే
జరగవలసిఉన్న ఈసంఘటన ఒకటినా నాయంకాలం జరగలే
జరిగింది. నేనూ లల్ నాకార్లో నెడతూఉన్నాం.

'నేను ఒక నెలపాటు అమెరికా వెళ్ళవలసిన పనివున్నది'
అన్నాడులల్. 'ఒక నెల! అమ్మయ్యా!'- అన్నాను.

'నేను తిరిగివచ్చేసరికి నన్ను మరచిపోతావనుకుంటాను'- అన్నాడు లల్. 'అదేం?'- అన్నాను.

'నీలోమార్పువస్తుంది. నుంచికోసమే'- అన్నాడులల్.
నేను లల్ వంక చూచాను, అతనిముఖంలో విషాదం
ముదితమై కనుపించింది.

'లల్, నేనుభరించలేను, నీవునన్ను విడిచివెడితే భరించలేను'- అన్నాను. ఇలా నేను అంటున్నప్పుడు నాకంక
స్వరమేకు నాఆశ్చర్యం కలిగించింది. అతని చెక్కిళ్ళు నా
కన్నీటితో తడిశాయి. ఎంత విచిత్రమైంది విషాదం. విషా
దంనుంచి విముక్తిపొందడం ఎంతకష్టసాధ్యం! మహాసతి
రోజున ముస్తాబు ముగించుకుని క్లాసుకు వెళ్ళునున్న సమ
యంలో పరిచారికవచ్చి నన్ను ఫోన్ లో ఎవరో పిలుస్తూ
ఉన్నారని చెప్పింది. నేను ఫోన్ తీసుకున్నాను.

'అమ్మాయ్!'- ఫ్రాంకాస్ గొంతుక వినిపించింది.

'ఈసాయంకాలం ఒకమాటువచ్చి నన్ను కలుసు
కుంటావ్?'-అన్నది ఫ్రాంకాస్.

తరువాత ఫోన్ పెట్టేసింది.

నేనుమల్లి క్లాసుకు వెళ్ళలేదు. నగరవీధుల్లోతిరుగుతూ ఆరోజంతా గడిపాను. సాయంకాలం ఆరుగంటలు కావ
స్తోంది. సన్నగావానజల్లు పడుతూవున్నది. మెల్లగా లల్
ఇంటికివెళ్లాను. ఫ్రాంకాస్ వచ్చి తలుపు తెరిచింది.

‘ఎలా ఉన్నావమ్మాయ్, కులాసా!’- అని అడిగింది.

నన్నులోనికి తీసుకునివెళ్లి కూచోమన్నది. ఒక
క్లాసులో విస్కీ-పోసి అందించింది.

‘అమ్మాయ్! నీవు చిన్నదానివి — నీవంటేనాకు
అసూయ—అందులో అసహజమైన విషయమేమీలేదు —
అమ్మాయ్ - నీకూ లల్ కు మధ్యజరిగిన విషయాలన్నీ నాకు
తెలుసు. కాని నీవుచిన్నదానివి... నీవు ఇలాకావడం నాకు
ఇష్టంలేదు—’అంటూ చెప్పసాగింది ఫ్రాంకాస్.

మరి పదిరోజులు గడిచాయి. లల్ ఊరికి వెళ్లాడు.
ఊరినుండితిరిగిరాలేదు. పూర్తిగామరిచిపోయాననేచెప్పవచ్చు
ఒకరోజున పరిచారికవచ్చి నాకు ఫోన్ అందించింది. ఫోన్ లో
లల్ కంతస్వరం వినిపించింది.

‘ఎలాఉన్నావమ్మాయ్? కులాసా?’-

‘ఊ’-

‘రేపు ఒకమాటు విందుకువస్తావా?’.

‘ఊ’-

నేనుగదిలోకివెళ్లాను. అద్దంలోముఖంచూచుకున్నాను
నాలోనుంచి ఏదో వెళ్ళిపోయినట్టుగా అనిపించింది. ఒంటిగా
గిలాను. అవుతేనేం?

ఒకప్పుడుని ప్రేమించిఅనుభవంఆస్తి.
PANCHAYAT OFFICE
TELAPROLU,
Krishna Dt.

మహిళా పౌరసేవ పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA111B146
పుస్తకం పేరు	దాగుడు మూతలు
తారీఖు	26/10/24
మొదటి అడ్డు	no
వెనుక అడ్డు	no
మొత్తం పేజీలు	63
విద్య సైతం పేజీలు	NO
భాగ పేజీలు	no
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Vedavathi
పేజీలు విడదీసినది	Vedavathi
స్కాన్ చేసినది	tharun
పరీక్ష చేసినది	prathyusha
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైంగింగు చేసినది	
స్కానింగు చేసినది	
పరిష్కరించినది	9000-